

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ฉบับนี้ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน ให้ตรงตามมาตรฐานตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยพิจารณาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย
- สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- คุณภาพผู้เรียน
- ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
- รายวิชาที่เปิด
- คำอธิบายรายวิชา
- สื่อ/แหล่งเรียนรู้
- การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนต่อไป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
วิสัยทัศน์	๑
หลักการ	๑
จุดหมาย	๒
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	๓
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๔
ทำไมต้องเรียนศิลปะ	๕
เรียนรู้อะไรในศิลปะ	๕
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๖
ทักษะและกระบวนการทางศิลปะ	๗
คุณภาพผู้เรียน	๘
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๑๒
รายวิชาที่เปิดสอน	๔๐
คำอธิบายรายวิชา	๔๑
สื่อ/แหล่งเรียนรู้	๔๘
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	๔๙
ภาคผนวก	๑๐๐
คณะผู้จัดทำ	
บรรณานุกรม	

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ มีทักษะกระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการ มีสมาธิ กล้าแสดงออกอย่างอิสระ มีสุนทรียภาพ เห็นคุณค่าซาบซึ้งในงานศิลปะ และรักษารากฐานทางศิลปวัฒนธรรมของไทย

หลักการ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๑. พัฒนาความรู้ ความคิด จินตนาการ ความสามารถของผู้เรียนทางศิลปะ ตามศักยภาพของผู้เรียน อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
๒. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายวิธี ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ มี สุนทรียภาพ ชื่นชมความงาม และเห็นคุณค่าในงานศิลปะ
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การทวงแทนภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานทางวัฒนธรรม
๔. จัดแผนการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้วิชาศิลปะ ตามความถนัดและ ความสนใจ
๕. พัฒนาบุคลากรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ให้มีความรู้และทักษะ ตลอดจนนำประสบการณ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. นิเทศและติดตามอย่างเป็นระบบ ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ
๗. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ซาบซึ้งในงานศิลปะ และรัก ความเป็นไทย
๘. จัดแหล่งเรียนรู้ ให้มีมุมหนังสือ เอกสาร มุมศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปูายนิเทศ มุมสื่อนวัตกรรม อุปกรณ์ เกม และผลงานนักเรียน
๙. จัดกิจกรรมและเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียน นำเสนอผลงานตนเอง ในงานนิทรรศการทางวิชาการ ภายในโรงเรียน
๑๐. สนับสนุน ส่งเสริมให้ครู ผลิตสื่อและนวัตกรรมประกอบการเรียนการสอนตามเนื้อหาการเรียนรู้
๑๑. วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลายให้ครอบคลุมทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการ ทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนง ต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงาน ทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิควิธีการ ของศิลปินใน การสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรี ที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรี ในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์
- **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

ทำไมต้องเรียนศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ มีความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อหรือ ประกอบอาชีพได้

เรียนรู้อะไรในศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงาน ทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิควิธีการ ของศิลปินใน การสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน
- **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรี ที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรี ในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์
- **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ ในชีวิตรประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดต่อนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่ เป็น มรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ทักษะและกระบวนการทางศิลปะ

ทักษะและกระบวนการทางศิลปะเป็นความสามารถที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ทักษะและกระบวนการทางศิลปะในขั้นนี้ เน้นที่ทักษะและกระบวนการทางศิลปะที่จำเป็น และต้องการพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ความสามารถต่อไปนี้

๑. การคิดสร้างสรรค์ กระบวนการคิดของสมอง ซึ่งมีความสามารถในการคิดได้หลากหลายและแปลกใหม่จากเดิม โดยสามารถนำไปประยุกต์ทฤษฎี หรือหลักการได้อย่างรอบคอบและมีความถูกต้อง จนนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสิ่งแปลกใหม่ได้

๒. กระบวนการปฏิบัติ เป็นกระบวนการให้ผู้เรียนฝึกฝน มักใช้กับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ด้านทักษะ ได้แก่ สังเกต และรับรู้ ทำตามแบบ ทำเองโดยไม่มีแบบ และฝึกให้เกิดความชำนาญ

๓. กระบวนการสร้างค่านิยม ค่านิยม เป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมที่ต้องเน้นคล้ายเจตคติ แต่ค่านิยมเป็นการยอมรับและนำไปปฏิบัติ ได้แก่ สังเกตและตระหนัก การวิเคราะห์ การเลือกกำหนดเป็นค่านิยม เห็นคุณค่า และนำไปปฏิบัติ

๔. การแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจปัญหา คติวิเคราะห์ วางแผนแก้ปัญหา และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง รูปทรง และจำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ มีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างงานวาดภาพระบายสี โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว ภาพปะติด และงานปั้น งานโครงสร้างเคลื่อนไหวอย่างง่าย ๆ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจากเรื่องราว เหตุการณ์ ชีวิตจริง สร้างงานทัศนศิลป์ตามที่ตนชื่นชอบ สามารถแสดงเหตุผลและวิธีการในการปรับปรุงงานของตนเอง
- รู้และเข้าใจความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ตลอดจนการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
- รู้และเข้าใจแหล่งกำเนิดเสียง คุณสมบัติของเสียง บทบาทหน้าที่ ความหมาย ความสำคัญของบทเพลงใกล้ตัวที่ได้ยิน สามารถท่องบทกลอน ร้องเพลง เคาะจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกาย ให้สอดคล้อง กับบทเพลง อ่าน เขียน และใช้สัญลักษณ์แทนเสียงและเคาะจังหวะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี เสียง ขับร้องของตนเอง มีส่วนร่วมกับกิจกรรมดนตรีในชีวิตประจำวัน
- รู้และเข้าใจเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น มีความชื่นชอบ เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น
- สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ สามารถแสดงท่าทางประกอบจังหวะเพลง ตามรูปแบบนาฏศิลป์ มีมารยาทในการชมการแสดง รู้หน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม รู้ประโยชน์ ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย
- รู้และเข้าใจการเล่นของเด็กไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการเล่นพื้นบ้าน สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการเล่นพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตของคนไทย บอกลักษณะเด่น และเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทยตลอดจนความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- รู้และเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล น้ำหนัก แสงเงา ตลอดจนการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ ๓ มิติ เช่น งานสื่อผสม งานวาด ภาพระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งสามารถ สร้างแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดจินตนาการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เข้าใจปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ หลักการลด และเพิ่มในงานปั้น การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตน รู้วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ตลอดจน รู้และเข้าใจคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม
- รู้และเข้าใจบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อิทธิพลของค ความเชื่อ ความศรัทธา ในศาสนา และวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้ถึงการเคลื่อนที่ขึ้น ลง ของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยค และอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้อง และบรรเลงเครื่องดนตรี ด้นสดอย่างง่าย ใช้และเก็บรักษา เครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน เขียนโน้ตไทยและสากล ในรูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี ถ่ายทอด ความรู้สึกของบทเพลงที่ฟัง สามารถใช้ดนตรีประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และ การเล่าเรื่อง
- รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมต่าง ๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่าดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็น ความสำคัญในการอนุรักษ์
- รู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การ เคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบ เครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่ง ที่ประสบในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง และบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องาน นาฏศิลป์
- รู้และเข้าใจความสัมพันธ์และประโยชน์ของนาฏศิลป์และการละคร สามารถเปรียบเทียบการ แสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น และสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี เห็นคุณค่าการ รักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการ สร้างงาน ทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหาและประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด ขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิก ในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่ จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกันกับงานทัศนศิลป์
- รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น แต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากยุคสมัยและ วัฒนธรรมต่าง ๆ
- รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึก ของบทเพลงจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลง อย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ต ในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้าน ดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบท เพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม
- รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ
- รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสาร ผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพ การแสดง วิจาร์ณ เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการ แสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัย ที่มีผล ต่อการเปลี่ยนแปลง ของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะ ของการแสดง นาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดง นาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย สามารถใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ อธิบายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เทคนิควิธีการ การแสดงออกของศิลปินทั้งไทยและสากล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการออกแบบสร้างสรรค์งานที่เหมาะสมกับโอกาสสถานที่ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมด้วยภาพล้อเลียนหรือการ์ตูน ตลอดจนประเมินและวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ด้วยหลักทฤษฎีวิจารณ์ศิลปะ
- วิเคราะห์เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก เข้าใจอิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ในสังคม
- รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบ ของวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ มีทักษะ ในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิค การแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์ การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ
- วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคม ของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี
- มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง และสามารถวิเคราะห์ท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง
- เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญ ในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบ การนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์

วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะอย่างอิสระ

ชื่นชม และ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑.อภิปรายเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น	●รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
	๒.บอกความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว	●ความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น รู้สึกประทับใจกับความงาม ของบริเวณรอบอาคารเรียน หรือรู้สึกถึงความไม่เป็นระเบียบ ของสภาพภายในห้องเรียน
	๓.มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์	●การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ดินสอ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ ดินสอสี สร้างงานทัศนศิลป์
	๔.สร้างงานทัศนศิลป์โดยการทดลองใช้สี ด้วยเทคนิคง่าย ๆ	●การทดลองสีด้วยการใช้สีน้ำ สีโปสเตอร์ สีเทียนและสีจากธรรมชาติที่ได้ในห้องเรียน
	๕.วาดภาพระบายสีภาพธรรมชาติ ตามความรู้สึกของตนเอง	●การวาดภาพระบายสีตามความรู้สึกของตนเอง
ป.๒	๑.บรรยายรูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	●รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น รูปกลม รี สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม และ กระบอก
	๒.ระบุทัศนธาตุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อม และ งานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง และรูปทรง	●เส้น สี รูปร่าง รูปทรงในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ เช่น งานวาด งานปั้น และงานพิมพ์ภาพ
	๓.สร้างงานทัศนศิลป์ต่าง ๆ โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้นเส้น รูปร่าง	●เส้น รูปร่างในงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ เช่น งานวาด งานปั้น และงานพิมพ์ภาพ
	๔.มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ	●การใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ
	๕.สร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือฉีกกระดาษ	●ภาพปะติดจากกระดาษ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๖.วาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองและเพื่อนบ้าน	• การวาดภาพถ่ายทอดเรื่องราว
	๗.เลือกงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงสิ่งที่มองเห็น รวมถึงเนื้อหาเรื่องราว	• เนื้อหาเรื่องราวในงานทัศนศิลป์
	๘.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เป็นรูปแบบงานโครงสร้างเคลื่อนไหว	• งานโครงสร้างเคลื่อนไหว
ป.๓	๑.บรรยาย รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	• รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	๒.ระบุ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างผลงานเมื่อชมงานทัศนศิลป์	• วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ประเภทงานวาด งานปั้น งานพิมพ์ภาพ
	๓.จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ โดย เน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว	• เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	๔.วาดภาพ ระบายสีสิ่งของรอบตัว	• การวาดภาพระบายสี สิ่งของรอบตัวด้วยสีเทียน ดินสอสี และสีโปสเตอร์
	๕.มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานปั้น	• การใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานปั้น
	๖.วาดภาพถ่ายทอดความคิดความรู้สึกจากเหตุการณ์ชีวิตจริง โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว	• การใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว วาดภาพถ่ายทอดความคิดความรู้สึก
	๗.บรรยายเหตุผลและวิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ โดยเน้นถึงเทคนิคและวัสดุอุปกรณ์	• วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิควิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๘.ระบุสิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุงในงานทัศนศิลป์ของตนเอง	• การแสดงความคิดเห็นในงานทัศนศิลป์ของตนเอง
	๙.ระบุ และจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุที่เน้นในงานทัศนศิลป์นั้น ๆ	• การจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุ
	๑๐.บรรยายลักษณะรูปร่าง รูปทรง ในงานการออกแบบสิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียน	• รูปร่าง รูปทรง ในงานออกแบบ
ป.๔	๑.เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	• รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๒.อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	●อิทธิพลของสี วรรณะอุ่น และวรรณะเย็น
	๓.จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	●เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	๔.มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	●การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ
	๕.มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	●การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี
	๖.บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพ	●การจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงา ในการวาดภาพ
	๗. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	●การใช้สีวรรณะอุ่นและใช้สีวรรณะเย็น วาดภาพถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ
	๘.เปรียบเทียบความคิดความรู้ สึก ที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	●ความเหมือนและความแตกต่างในงานทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงานทัศนศิลป์
	๙.เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	● การเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก
ป.๕	๑.บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	●จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์
	๒.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ต่างกัน	●ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์
	๓. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	●แสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี
	๔.สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมัน หรือดินเหนียว โดยเน้นการถ่ายทอดจินตนาการ	●การสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอดจินตนาการด้วยการใช้ดินน้ำมันหรือดินเหนียว

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๕.สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้น การจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	●การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ
	๖.ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงาน ให้ดีขึ้น	●การจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์
	๗.บรรยายประโยชน์และคุณค่า ของงาน ทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคน ในสังคม	●ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์
ป.๖	๑.ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอด ความคิดและอารมณ์	● วงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
	๒.อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วนความ สมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	●หลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุล ในงานทัศนศิลป์
	๓.สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการ ของแสงเงาและน้ำหนัก	●งานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ
	๔.สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่ม และลด	●การใช้หลักการเพิ่มและลดในการสร้างสรรค์ งานปั้น
	๕.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการ ของรูปและพื้นที่ว่าง	●รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	๖.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้ สีคู่ตรง ข้ามหลักการจัดขนาดสัดส่วน และความ สมดุล	●การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้ สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล
	๗.สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอด ความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ ต่าง ๆ	●การสร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ
ม.๑	๑.บรรยายความแตกต่างและความ คล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	●ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของ ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อม
	๒.ระบุ และบรรยายหลักการออกแบบงาน	●ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	ทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล	
	๓.วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็น ระยะใกล้ไกล เป็น ๓ มิติ	● หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ
	๔.รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้าง เป็น เรื่องราว ๓ มิติโดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราว ของงาน	● เอกภาพความกลมกลืนของเรื่องราวในงานปั้น หรืองานสื่อผสม
	๕.ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือ กราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอ ความคิดและข้อมูล	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก
	๖.ประเมินงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึง วิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	● การประเมินงานทัศนศิลป์
ม.๒	๑.อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	● รูปแบบของทัศนธาตุและแนวคิดในงาน ทัศนศิลป์
	๒.บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	● ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ ของศิลปิน
	๓.วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลาย ในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	● เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย
	๔.สร้างเกณฑ์ในการประเมิน และวิจารณ์งานทัศนศิลป์	● การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์
	๕.นำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและ พัฒนางาน	● การพัฒนางานทัศนศิลป์ ● การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์
	๖.วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะ ของตัวละคร	● การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะ ของตัวละคร
	๗.บรรยายวิธีการใช้งานทัศนศิลป์ ในการ โฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ และ นำเสนอตัวอย่างประกอบ	● งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา
ม.๓	๑.บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่ เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และ	● ทัศนธาตุ หลักการออกแบบในสิ่งแวดล้อม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๓	หลักการออกแบบ	และงานทัศนศิลป์
	๒.ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการ ของ ศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	•เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์
	๓.วิเคราะห์และบรรยายวิธีการใช้ ทัศน ธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้าง งานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	วิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการ สร้างงานทัศนศิลป์
	๔.มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่าง น้อย ๓ ประเภท	•การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล
	๕.มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ใน การสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการ ออกแบบ	•การใช้หลักการออกแบบในการสร้างงาน สื่อมผสม
	๖.สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และ จินตนาการ	•การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ และ จินตนาการ
	๗.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมาย เป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	• การประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการ ออกแบบสร้างงานทัศนศิลป์
	๘.วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	•การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่า ในงานทัศนศิลป์
	๙.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยาย เหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิค ที่หลากหลาย	•การใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย สร้างงานทัศนศิลป์เพื่อสื่อความหมาย
	๑๐. ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงาน ทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการ ประกอบอาชีพนั้น ๆ	•การประกอบอาชีพทางทัศนศิลป์
	๑๑.เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่ กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไป จัด นิทรรศการ	•การจัดนิทรรศการ
ม.๔- ๖	๑.วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบ ต่าง ๆ	•ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔- ๖	๒.บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	● ศัพท์ทางทัศนศิลป์
	๓.วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์	● วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปิน ในการแสดงออกทางทัศนศิลป์
	๔.มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้น ในการสร้างงานทัศนศิลป์	● เทคนิค วัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๕.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเน้นหลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์	● หลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์ด้วยเทคโนโลยี
	๖.ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่	● การออกแบบงานทัศนศิลป์
	๗.วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคและเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	● จุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคและเนื้อหา ในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๘.ประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ	● ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ
	๙.จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์เพื่อสะท้อนพัฒนาการและความก้าวหน้าของตนเอง	● การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์
	๑๐.สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงานของศิลปินที่ตนชื่นชอบ	● การสร้างงานทัศนศิลป์จากแนวคิดและวิธีการของศิลปิน
	๑๑.วาดภาพ ระบายสีเป็นภาพล้อเลียนหรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	● การวาดภาพล้อเลียนหรือภาพการ์ตูน

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งาน
ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑.ระบุงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	●งานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน
ป.๒	๑.บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน	●ความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน
	๒.อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่นโดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้	●งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
ป.๓	๑.เล่าถึงที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	●ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
	๒.อธิบายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	●วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
ป.๔	๑.ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ใน เหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลอง ของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	●งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
	๒.บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	●งานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
ป.๕	๑.ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ	●ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์
	๒.อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ในท้องถิ่น	●งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ป.๖	๑.บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	●บทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิตและสังคม
	๒.อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของ ความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่อ งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	●อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
	๓.ระบุ และบรรยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ ของบุคคล	●อิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑.ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบ งานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่น ตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน	●ลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น
	๒.ระบุ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของ ภาครต่าง ๆ ในประเทศไทย	●งานทัศนศิลป์ภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย
	๓.เปรียบเทียบความแตกต่างของ จุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ของวัฒนธรรมไทยและสากล	●ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ ในวัฒนธรรมไทยและสากล
ม.๒	๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	●วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน
	๒.บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของ งาน ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดย เน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	●งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
	๓.เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงาน ทัศนศิลป์ที่มาจาก วัฒนธรรมไทยและ สากล	●การออกแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทย และสากล
ม.๓	๑.ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่ สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	●งานทัศนศิลป์กับการสะท้อนคุณค่า ของวัฒนธรรม
	๒.เปรียบเทียบความแตกต่างของ งานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล	●ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุค สมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล
ม.๔-๖	๑.วิเคราะห์ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก	●งานทัศนศิลป์รูปแบบตะวันออกและตะวันตก
	๒.ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง และบรรยายผลตอบรับของสังคม	●งานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง
	๓.อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรม ระหว่างประเทศที่มีผลต่อ งานทัศนศิลป์ ในสังคม	●อิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ที่มีผลต่องานทัศนศิลป์

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑.รู้ว่าสิ่งต่าง ๆ สามารถก่อให้เกิดเสียง ที่แตกต่างกัน	●การกำเนิดของเสียง - เสียงจากธรรมชาติ - แหล่งกำเนิดของเสียง - สีสันทันของเสียง
	๒.บอกลักษณะของเสียงดัง-เบา และความช้า-เร็วของจังหวะ	●ระดับเสียงดัง-เบา (Dynamic) ●อัตราความเร็วของจังหวะTempo
	๓.ท่องบทกลอน ร้องเพลงง่าย ๆ	●การอ่านบทกลอนประกอบจังหวะ ●การร้องเพลงประกอบจังหวะ
	๔.มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน	●กิจกรรมดนตรี การร้องเพลง การเคาะจังหวะ การเคลื่อนไหวประกอบบทเพลงตามความดัง-เบาของบทเพลง ตามความช้าเร็วของจังหวะ
	๕.บอกความเกี่ยวข้องของเพลงที่ใช้ ในชีวิตประจำวัน	●เพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพลงกล่อมเด็ก บทเพลงประกอบการละเล่น เพลงสำคัญ (เพลงชาติไทย เพลงสรรเสริญพระบารมี)
ป.๒	๑.จำแนกแหล่งกำเนิด ของเสียงที่ได้ยิน	●สีสันทันของเสียงเครื่องดนตรี ●สีสันทันของเสียงมนุษย์
	๒.จำแนกคุณสมบัติของเสียง สูง-ต่ำ , ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี	●การฝึกโสตประสาท การจำแนกเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น
	๓.เคาะจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกาย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลง	●การเคลื่อนไหวประกอบเนื้อหาในบทเพลง ●การเล่นเครื่องดนตรีประกอบเพลง
	๔.ร้องเพลงง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับวัย	●การขับร้อง
	๕.บอกความหมายและความสำคัญ ของเพลงที่ได้ยิน	●ความหมายและความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน เพลงปลุกใจ เพลงสอนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑.ระบุรูปร่างลักษณะของเครื่องดนตรี เห็นและได้ยินในชีวิตประจำวัน	- รูปร่างลักษณะของเครื่องดนตรี - เสียงของเครื่องดนตรี
	๒.ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ	- สัญลักษณ์แทนคุณสมบัติของเสียง (สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น) - สัญลักษณ์แทนรูปแบบจังหวะ
	๓.บอกบทบาทหน้าที่ของเพลงที่ได้ยิน	บทบาทหน้าที่ของบทเพลงสำคัญ เพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงประจำโรงเรียน
	๔.ขับร้องและบรรเลงดนตรีง่าย ๆ	- การขับร้องเดี่ยวและหมู่ - การบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบเพลง
	๕.เคลื่อนไหวท่าทางสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง	การเคลื่อนไหวตามอารมณ์ของบทเพลง
	๖.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่น	- การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงร้องและเสียงดนตรี - คุณภาพเสียงร้อง คุณภาพเสียงดนตรี
	๗.นำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือ โอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	การใช้ดนตรีในโอกาสพิเศษ ดนตรีในงานรื่นเริง ดนตรีในการฉลองวันสำคัญของชาติ
ป.๔	๑.บอกประโยคเพลงอย่างง่าย	- โครงสร้างของบทเพลง - ความหมายของประโยคเพลง การแบ่งประโยคเพลง
	๒.จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีที่ใช้ในเพลงที่ฟัง	- ประเภทของเครื่องดนตรี - เสียงของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท
	๓.ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้น ลงง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็วของจังหวะในเพลงที่ฟัง	- การเคลื่อนที่ขึ้น -ลงของทำนอง - รูปแบบจังหวะของทำนองจังหวะ - รูปแบบจังหวะ - ความช้า เร็วของจังหวะ
	๔.อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕		กฎแฉะประจำหลัก บรรทัดห้าเส้น โน้ตและเครื่องหมายหยุด เส้นกันห้อง • โครงสร้างโน้ตเพลงไทย การแบ่งห้อง การแบ่งจังหวะ
	๕.ร้องเพลงโดยใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง	• การขับร้องเพลงในบันไดเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง
	๖.ใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย	• การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี ของตน
	๗.ระบุว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อเรื่องราว	• ความหมายของเนื้อหาในบทเพลง
ป.๕	๑.ระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์	• การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี • จังหวะกับอารมณ์ของบทเพลง • ทำนองกับอารมณ์ของบทเพลง
	๒.จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	• ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่าง ๆ • ลักษณะเสียงของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ
	๓.อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ๕ ระดับเสียง	• เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี บันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale • โน้ตเพลงในบันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale
	๔.ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะ และทำนอง	• การบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะ • การบรรเลงทำนองด้วยเครื่องดนตรี
	๕.ร้องเพลงไทยหรือเพลงสากลหรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับวัย	• การร้องเพลงไทยในอัตราจังหวะสองชั้น • การร้องเพลงสากล หรือไทยสากล • การร้องเพลงประสานเสียงแบบ Canon Round
	๖.ต้นสดง่าย ๆ โดยใช้ประโยคเพลงแบบถามตอบ	• การสร้างสรรค์ประโยคเพลงถาม-ตอบ
	๗.ใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ	• การบรรเลงดนตรีประกอบกิจกรรมนาฏศิลป์ • การสร้างสรรค์เสียงประกอบการเล่าเรื่อง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑.บรรยายเพลงที่ฟัง โดยอาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต	● องค์ประกอบดนตรีและศัพท์สังคีต
	๒.จำแนกประเภทและบทบาทหน้าที่เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● เครื่องดนตรีไทยแต่ละภาค ● บทบาทและหน้าที่ของเครื่องดนตรี ● ประเภทของเครื่องดนตรีสากล
	๓.อ่าน เขียนโน้ตไทย และโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี ● โน้ตบทเพลงไทย อัตราร้อยสองชั้น ● โน้ตบทเพลงสากลในบันไดเสียง C Major
	๔.ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ การร้องเพลง ด้นสด ที่มีจังหวะและทำนอง ง่าย ๆ	● การร้องเพลงประกอบดนตรี ● การสร้างสรรค์รูปแบบจังหวะและทำนองด้วยเครื่องดนตรี
	๕.บรรยายความรู้สึกที่มีต่อดนตรี	● การบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเพลง
	๖.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนอง จังหวะ การประสานเสียง และคุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง	- เนื้อหาในบทเพลง - องค์ประกอบในบทเพลง - คุณภาพเสียงในบทเพลง
ม.๑	๑.อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - โน้ตบทเพลงไทย อัตราร้อยสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟา ในบันไดเสียง C Major
	๒.เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียง ของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรม ที่ต่างกัน	● เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรี ในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ - วิธีการขับร้อง - เครื่องดนตรีที่ใช้
	๓.ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลง ที่หลากหลายรูปแบบ	● การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง - บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ - บทเพลงไทยเดิม - บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว - บทเพลงรูปแบบ ABA

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑		๓บทเพลงประกอบการเต้นรำ
	๔.จัดประเภทของวงดนตรีไทยและ วงดนตรี ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● วงดนตรีพื้นเมือง ● วงดนตรีไทย ● วงดนตรีสากล
	๕.แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบท เพลงที่มีความเร็วของจังหวะ และความดัง - เบา แตกต่างกัน	● การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง - จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์เพลง
	๖.เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการ ฟัง ดนตรีแต่ละประเภท	
	๗.นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ ชอบ และอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งาน นั้นน่าชื่นชม	● การนำเสนอบทเพลงที่ตนสนใจ
	๘.ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ งาน ดนตรีหรือเพลงที่ฟัง	● การประเมินคุณภาพของบทเพลง คุณภาพ ด้านเนื้อหา คุณภาพด้านเสียง คุณภาพด้าน องค์ประกอบดนตรี
	๙.ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรี อย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	● การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน
ม.๒	๑.เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรี ที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	● องค์ประกอบของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรม ต่าง ๆ
	๒.อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากลที่มี เครื่องหมายแปลงเสียง	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - โน้ตจากเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล (เครื่องหมายแปลงเสียง)
	๓.ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์งานดนตรี	● ปัจจัยในการสร้างสรรค์บทเพลง - จินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง - การถ่ายทอดเรื่องราวความคิด ในบทเพลง
	๔.ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	● เทคนิคการร้องและบรรเลงดนตรี - การร้องและบรรเลงเดี่ยว - การร้องและบรรเลงเป็นวง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๒	๕.บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	●การบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง
	๖.ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	●การประเมินความสามารถทางดนตรี -ความถูกต้องในการบรรเลง -ความแม่นยำในการอ่านเครื่องหมายและสัญลักษณ์ -การควบคุมคุณภาพเสียงในการร้องและบรรเลง
	๗.ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ดนตรี และบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	●อาชีพทางด้านดนตรี ●บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง
ม.๓	๑. เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงาน ดนตรีและงานศิลปะอื่น	● การเปรียบเทียบองค์ประกอบในงาน ศิลปะ -การใช้องค์ประกอบในการสร้างสรรค์งาน ดนตรีและศิลปะแขนงอื่น -เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและ ศิลปะแขนงอื่น
	๒.ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดย เน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การ แสดงออก และคุณภาพเสียง	● เทคนิคและการแสดงออกในการขับร้อง และบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง
	๓.แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ	● อัตราจังหวะ ๒ และ ๔ ๔ ๔ ● การประพันธ์เพลงในอัตราจังหวะ ๒ และ ๔ ๔ ๔
	๔.อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้ องค์ประกอบ ดนตรีในการสร้างสรรค์งาน ดนตรีของตนเอง	● การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบในการสร้างสรรค์ บทเพลง -การเลือกจังหวะเพื่อสร้างสรรค์ บทเพลง -การเรียบเรียงทำนองเพลง
	๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง งาน ดนตรีของตนเองและผู้อื่น	รูปแบบบทเพลง -การประสานเสียง -เครื่องดนตรีที่บรรเลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๓	๖.อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรี ที่มีต่อบุคคลและสังคม	●อิทธิพลของดนตรี -อิทธิพลของดนตรีต่อบุคคล -อิทธิพลของดนตรีต่อสังคม
	๗.นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรี ที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระ การเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	●การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่าง ๆ -การเลือกวงดนตรี -การเลือกบทเพลง -การเลือกและจัดเตรียมสถานที่ -การเตรียมบุคลากร -การเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ -การจัดรายการแสดง
ม.๔-๖	๑.เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและ วงดนตรีแต่ละประเภท	●การจัดวงดนตรี -การใช้เครื่องดนตรีในวงดนตรีประเภทต่างๆ -บทเพลงที่บรรเลงโดยวงดนตรีประเภทต่างๆ
	๒.จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล	●ประเภทของวงดนตรี -ประเภทของวงดนตรีไทย -ประเภทของวงดนตรีสากล
	๓.อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรม สร้างสรรค์งานดนตรีแตกต่างกัน	●ปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม -ความเชื่อกับการสร้างสรรค์งานดนตรี -ศาสนากับการสร้างสรรค์งานดนตรี -วิถีชีวิตกับการสร้างสรรค์งานดนตรี -เทคโนโลยีกับการสร้างสรรค์งานดนตรี
	๔.อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ	●เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี -เครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะ -เครื่องหมายกำหนดบันไดเสียง ●โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะ ๒ ชั้น และ ๓ ชั้น
	๕.ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและ รวบรวม โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง	●เทคนิค และ การถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๖.สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรี ของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	● เกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรี -คุณภาพของผลงานทางดนตรี -คุณค่าของผลงานทางดนตรี
	๗.เปรียบเทียบอารมณ์ และความรู้สึก ที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	● การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของงานดนตรีจากแต่ละวัฒนธรรม
	๘.นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	● ดนตรีกับการผ่อนคลาย ● ดนตรีกับการพัฒนามนุษย์ ● ดนตรีกับการประชาสัมพันธ์ ● ดนตรีกับการบำบัดรักษา ● ดนตรีกับธุรกิจ ● ดนตรีกับการศึกษา

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑.เล่าถึงเพลงในท้องถิ่น	● ที่มาของบทเพลงในท้องถิ่น
	๒.ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	● ความน่าสนใจของบทเพลงในท้องถิ่น
ป.๒	๑.บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น โดยใช้คำง่าย ๆ	● บทเพลงในท้องถิ่น -ลักษณะของเสียงร้องในบทเพลง -ลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ใช้ในบทเพลง
	๒.แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรี ในท้องถิ่น	● กิจกรรมดนตรีในโอกาสพิเศษ -ดนตรีกับโอกาสสำคัญในโรงเรียน -ดนตรีกับวันสำคัญของชาติ
ป.๓	๑.ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น	● เอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น -ลักษณะเสียงร้องของดนตรีในท้องถิ่น -ภาษาและเนื้อหาในบทร้องของดนตรีในท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓		ท้องถิ่น -เครื่องดนตรีและวงดนตรีในท้องถิ่น
	๒.ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	●ดนตรีกับการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น -ดนตรีในชีวิตประจำวัน -ดนตรีในวาระสำคัญ
ป.๔	๑.บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทย ที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น	●ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตกับผลงานดนตรี -เนื้อหาเรื่องราวในบทเพลงกับวิถีชีวิต -โอกาสในการบรรเลงดนตรี
	๒.ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	● การอนุรักษ์วัฒนธรรมทางดนตรี -ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ -แนวทางในการอนุรักษ์
ป.๕	๑.อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	●ดนตรีกับงานประเพณี -บทเพลงในงานประเพณีในท้องถิ่น -บทบาทของดนตรีในแต่ละประเพณี
	๒.อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	●คุณค่าของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรม -คุณค่าทางสังคม -คุณค่าทางประวัติศาสตร์
ป.๖	๑.อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์	●ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ -ดนตรีในเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ -ดนตรีในยุคสมัยต่าง ๆ -อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อดนตรี
	๒.จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน	
	๓.อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	
ม.๑	๑. อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย	●บทบาทและอิทธิพลของดนตรี -บทบาทดนตรีในสังคม -อิทธิพลของดนตรีในสังคม
	๒.ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	●องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม
ม.๒	๑.บรรยายบทบาท และอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	●ดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ -บทบาทของดนตรีในวัฒนธรรม -อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๒	๒.บรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อ รูปแบบของดนตรีในประเทศไทย	● เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลง ทางดนตรีในประเทศไทย - การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองกับงานดนตรี - การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกับงานดนตรี
ม.๓	๑.บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละ ยุคสมัย	● ประวัติดนตรีไทยยุคสมัยต่าง ๆ ● ประวัติดนตรีตะวันตกยุคสมัยต่าง ๆ
	๒. อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	● ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ
ม.๔-๖	๑.วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ	● รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีไทยแต่ละยุคสมัย ● รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีสากลแต่ละยุคสมัย
	๒.วิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	● ประวัติสังคมคีตกวี
	๓.เปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรี ในวัฒนธรรมต่าง ๆ	● ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม - เครื่องดนตรี - วงดนตรี - ภาษา เนื้อร้อง - สำเนียง - องค์ประกอบบทเพลง
	๔.อธิบายบทบาทของดนตรีในการสะท้อนแนวความคิดและค่านิยม ที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม	● บทบาทดนตรีในการสะท้อนสังคม - ค่านิยมของสังคมในผลงานดนตรี - ความเชื่อของสังคมในงานดนตรี
	๕.นำเสนอแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรีในฐานะมรดกของชาติ	● แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑.เลียนแบบการเคลื่อนไหว	●การเคลื่อนไหวลักษณะต่าง ๆ -การเลียนแบบธรรมชาติ -การเลียนแบบคน สัตว์ สิ่งของ
	๒.แสดงท่าทางง่าย ๆ เพื่อสื่อความหมาย แทนคำพูด	●การใช้ภาษาท่า และการประดิษฐ์ท่าประกอบเพลง ●การแสดงประกอบเพลงที่เกี่ยวกับธรรมชาติ สัตว์
	๓.บอกสิ่งที่ตนเองชอบ จากการดูหรือ ร่วมการแสดง	● การเป็นผู้ชมที่ดี
ป.๒	๑.เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่	●การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ -การนั่ง -การยืน -การเดิน
	๒.แสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ ของตนเองอย่างอิสระ	●การประดิษฐ์ท่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ●เพลงที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
	๓.แสดงท่าทาง เพื่อสื่อความหมาย แทนคำพูด	●หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ -การฝึกภาษาท่าสื่อความหมายแทน อากัปกิริยา -การฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนลำตัว
	๔.แสดงท่าทางประกอบจังหวะ อย่างสร้างสรรค์	●การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ
	๕.ระบุมารยาทในการชมการแสดง	●มารยาทในการชมการแสดง การเข้าชม หรือมีส่วนร่วม
ป.๓	๑.สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบ	●การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	ต่างๆ ในสถานการณ์สั้น ๆ	-ร่วางมาตรฐาน -เพลงพระราชนิพนธ์ -สถานการณ์สั้น ๆ -สถานการณ์ที่กำหนดให้
	๒.แสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์	●หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ -การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ -การฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา
	๓.เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม	●หลักในการชมการแสดง -ผู้แสดง -ผู้ชม
	๔.มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย	-การมีส่วนร่วม
	๕.บอกประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน	●การบูรณาการนาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
ป.๔	๑.ระบุทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์และ การละครที่ใช้สื่อความหมายและอารมณ์	●หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ -การฝึกภาษาท่า -การฝึกนาฏยศัพท์
	๒.ใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครง่าย ๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว	●การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบเพลงปลุกใจและเพลงพระราชนิพนธ์ ●การใช้ศัพท์ทางการละครในการถ่ายทอดเรื่องราว
	๓.แสดง การเคลื่อนไหวในจังหวะต่าง ๆ ตามความคิดของตน	●การประดิษฐ์ท่าทางหรือท่ารำประกอบจังหวะพื้นเมือง
	๔.แสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่	●การแสดงนาฏศิลป์ ประเภทคู่และหมู่ -ร่วางมาตรฐาน -ระบำ
	๕.เล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการแสดงโดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องและลักษณะเด่น ของตัวละคร	●การเล่าเรื่อง -จุดสำคัญ -ลักษณะเด่นของตัวละคร
ป.๕	๑. บรรยายองค์ประกอบนาฏศิลป์	●องค์ประกอบของนาฏศิลป์ -จังหวะ ทำนอง คำร้อง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕		-ภาษาท่า นาฏยศัพท์ -อุปกรณ์
	๒.แสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตน	●การประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงหรือท่าทางประกอบเรื่องราว
	๓.แสดงนาฏศิลป์ โดยเน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ในการสื่อความหมายและการแสดงออก	●การแสดงนาฏศิลป์ -ระบำ -ฟ้อน -รำวงมาตรฐาน
	๔.มีส่วนร่วมในกลุ่มกับการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้น ๆ	●องค์ประกอบของละคร -การเลือกและเขียนเค้าโครงเรื่อง -บทละครสั้น ๆ
	๕.เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่าง ๆ	●ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่าง ๆ
	๖.บอกประโยชน์ที่ได้รับจากการชม การแสดง	●หลักการชมการแสดง ●การถ่ายทอดความรู้สึกและคุณค่าของการแสดง
ป.๖	๑.สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์	●การประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงปลุกใจหรือเพลงพื้นเมืองหรือท้องถิ่นเน้นลีลา หรืออารมณ์
	๒.ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย ๆ	●การออกแบบสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ฉากประกอบการแสดง
	๓.แสดงนาฏศิลป์และละครง่าย ๆ	●การแสดงนาฏศิลป์และการแสดงละคร -รำวงมาตรฐาน -ระบำ -ฟ้อน -ละครสร้างสรรค์
	๔.บรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์	●บทบาทและหน้าที่ในงานนาฏศิลป์และการละคร

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๕.แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง	● หลักการชมการแสดง - การวิเคราะห์ - ความรู้สึกชื่นชม
	๖.อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน	● องค์ประกอบทางนาฏศิลป์และการละคร
ม.๑	๑.อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดัง ที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	● การปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชม ● ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ ● การพัฒนารูปแบบของการแสดง ● อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
	๒.ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ในการแสดง	● นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ● ภาษาท่า และการตีบท ● ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ ● ระเบียบเตลิด ● รำวงมาตรฐาน
	๓.แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ	● รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - นาฏศิลป์นานาชาติ
	๔.ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ในกระบวนการผลิตการแสดง	● บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง ● การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน
	๕.ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า และ การเคลื่อนไหว	● หลักในการชมการแสดง

น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๒	๑.อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง	● ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง - แสง สี เสียง - ฉาก - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์
	๒.สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	● หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
	๓.วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่นโดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม	● หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง
	๔.เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง	● วิธีการวิเคราะห์วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ และการละคร ● รวบรวมมาตรฐาน
	๕. เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	● ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
ม.๓	๑.ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร	● องค์ประกอบของบทละคร - โครงเรื่อง - ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยของตัวละคร - ความคิดหรือแก่นของเรื่อง - บทสนทนา
	๒.ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง	● ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์ - รวบรวมมาตรฐาน
	๓.มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง	● รูปแบบการแสดง - การแสดงเป็นหมู่ - การแสดงเดี่ยว - การแสดงละคร - การแสดงเป็นชุดเป็นตอน
	๔.มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง	● การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบ - การแสดง - ความหมาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๓		-ความเป็นมา -ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ทำรำ
	๕.วิจารณ์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	●องค์ประกอบนาฏศิลป์ -จังหวะทำนอง -การเคลื่อนไหว -อารมณ์และความรู้สึก -ภาษาท่า นาฏยศัพท์ -รูปแบบของการแสดง -การแต่งกาย
	๖.ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	●วิธีการเลือกการแสดง -ประเภทของงาน -ขั้นตอน -ประโยชน์และคุณค่าของการแสดง
	๗.นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	●ละครกับชีวิต
ม.๔- ๖	๑.มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	●รูปแบบของการแสดง -ระบำ รำ ฟ้อน -การแสดงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ -การละครไทย -การละครสากล
	๒.สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	●ละครสร้างสรรค์ -ความเป็นมา -องค์ประกอบของละครสร้างสรรค์ ละครพูด -ละครโศกนาฏกรรม -ละครสุขนาฏกรรม -ละครแนวเหมือนจริง -ละครแนวไม่เหมือนจริง
	๓.ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่	●การประดิษฐ์ทำรำที่เป็นคู่และหมู่ -ความหมาย -ประวัติความเป็นมา -ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ทำรำ -เพลงที่ใช้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๔.วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์ และการละคร	● หลักการสร้างสรรค์และการวิจารณ์ ● หลักการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร
	๕.วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง	● ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ -และการละคร -วิวัฒนาการ -ความงามและคุณค่า
	๖.บรรยาย และวิเคราะห์ อิทธิพลของ เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง	● เทคนิคการจัดการแสดง -แสงสีเสียง -ฉาก -อุปกรณ์ -สถานที่ -เครื่องแต่งกาย
	๗.พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการ ประเมินการแสดง	● การประเมินคุณภาพของการแสดง -คุณภาพด้านการแสดง -คุณภาพองค์ประกอบการแสดง
	๘.วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหว ของ ผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมา ประยุกต์ใช้ ในการแสดง	● การสร้างสรรค์ผลงาน -การจัดการแสดงในวันสำคัญของโรงเรียน -ชุดการแสดงประจำโรงเรียน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑.ระบุ และเล่นการละเล่นของเด็กไทย	● การละเล่นของเด็กไทย -วิธีการเล่น -กติกา
	๒.บอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดง นาฏศิลป์	● การแสดงนาฏศิลป์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑.ระบุและเล่นการละเล่นพื้นบ้าน	●การละเล่นพื้นบ้าน -วิธีการเล่น -กติกา
	๒.เชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่น	●ที่มาของการละเล่นพื้นบ้าน
	๓.ระบุสิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้าน	●การละเล่นพื้นบ้าน
ป.๓	๑.เล่าการแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในท้องถิ่น	●การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านหรือท้องถิ่นของตน
	๒.ระบุสิ่งที่บ่งชี้ลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์	●การแสดงนาฏศิลป์ -ลักษณะ -เอกลักษณ์
	๓.อธิบายความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์	●ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์ -สิ่งที่เคารพ
ป.๔	๑.อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ	●ความเป็นมาของนาฏศิลป์ ●ที่มาของชุดการแสดง
	๒.เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์ กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น	●การชมการแสดง -นาฏศิลป์ -การแสดงของท้องถิ่น
	๓.อธิบายความสำคัญของการแสดงความเคารพในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์	●ความเป็นมาของนาฏศิลป์ -การทำความเคารพก่อนเรียนและก่อนแสดง -การทำความเคารพก่อนเรียนและก่อนแสดง
	๔.ระบุเหตุผลที่ควรรักษา และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์	●ความเป็นมาของนาฏศิลป์ -คุณค่า
ป.๕	๑.เปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทย ในแต่ละท้องถิ่น	●การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ - การแสดงพื้นบ้าน
	๒.ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี	●การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ - การแสดงพื้นบ้าน
ป.๖	๑.อธิบายสิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร	●ความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญของนาฏศิลป์และละคร -บุคคลสำคัญ -คุณค่า
	๒. ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร	●การแสดงนาฏศิลป์และละครในวันสำคัญของโรงเรียน
ม.๑	๑.ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ	●ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	นาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	ของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน
	๒.บรรยายประเภทของละครไทย ในแต่ละยุคสมัย	●ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย
ม.๒	๑.เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของ การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ	●นาฏศิลป์พื้นเมือง -ความหมาย -ที่มา -วัฒนธรรม -ลักษณะเฉพาะ
	๒.ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือ มหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	●รูปแบบการแสดงประเภทต่าง ๆ -นาฏศิลป์ -นาฏศิลป์พื้นเมือง -ละครไทย -ละครพื้นบ้าน
	๓.อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อ เนื้อหาของละคร	●การละครสมัยต่าง ๆ
ม.๓	๑.ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และ เครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และ ละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	●การออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และ เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงนาฏศิลป์
	๒.อธิบายความสำคัญและบทบาทของ นาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน	●ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์ และ การละครในชีวิตประจำวัน
	๓.แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	●การอนุรักษ์นาฏศิลป์
ม.๔- ๖	๑.เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ใน โอกาสต่าง ๆ	●การแสดงนาฏศิลป์ในโอกาสต่างๆ
	๒.อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญ ใน วงการนาฏศิลป์และการละคร ของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ	●บุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และ การละครของไทยในยุคสมัยต่าง ๆ
	๓.บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	●วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
	๔.นำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์ นาฏศิลป์ ไทย	●การอนุรักษ์นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายวิชาที่เปิดสอน

รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ม. ๑ - ม. ๖

ศ ๒๑๑๐๑	ทัศนศิลป์ ๑	(ภาคเรียนที่ ๑)	๑.๐	หน่วยกิต	จำนวน	๔๐	ชั่วโมง
ศ ๒๑๑๐๒	ดนตรี-นาฏศิลป์ ๑	(ภาคเรียนที่ ๒)	๑.๐	หน่วยกิต	จำนวน	๔๐	ชั่วโมง
ศ ๒๒๑๐๑	ทัศนศิลป์ ๒	(ภาคเรียนที่ ๑)	๑.๐	หน่วยกิต	จำนวน	๔๐	ชั่วโมง
ศ ๒๒๑๐๒	ดนตรี-นาฏศิลป์ ๒	(ภาคเรียนที่ ๒)	๑.๐	หน่วยกิต	จำนวน	๔๐	ชั่วโมง
ศ ๒๓๑๐๑	ทัศนศิลป์ ๓	(ภาคเรียนที่ ๑)	๑.๐	หน่วยกิต	จำนวน	๔๐	ชั่วโมง
ศ ๒๓๑๐๒	ดนตรี-นาฏศิลป์ ๓	(ภาคเรียนที่ ๒)	๑.๐	หน่วยกิต	จำนวน	๔๐	ชั่วโมง
ศ ๓๑๑๐๑	ทัศนศิลป์ ๑	(ภาคเรียนที่ ๑)	๐.๕	หน่วยกิต	จำนวน	๒๐	ชั่วโมง
ศ ๓๑๑๐๒	ดนตรี ๑	(ภาคเรียนที่ ๒)	๐.๕	หน่วยกิต	จำนวน	๒๐	ชั่วโมง
ศ ๓๒๑๐๑	ทัศนศิลป์ ๒	(ภาคเรียนที่ ๑)	๐.๕	หน่วยกิต	จำนวน	๒๐	ชั่วโมง
ศ ๓๒๑๐๒	นาฏศิลป์ ๒	(ภาคเรียนที่ ๒)	๐.๕	หน่วยกิต	จำนวน	๒๐	ชั่วโมง
ศ ๓๓๑๐๑	ทัศนศิลป์ ๓	(ภาคเรียนที่ ๑)	๐.๕	หน่วยกิต	จำนวน	๒๐	ชั่วโมง
ศ ๓๓๑๐๒	นาฏศิลป์ ๓	(ภาคเรียนที่ ๒)	๐.๕	หน่วยกิต	จำนวน	๒๐	ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๑ ทศศิลป์ ๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว สามารถบรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล จากนั้นนำความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบมาออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่น ๆ รวมทั้งสามารถประเมินงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดไว้และบรรยายวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นได้

เรียนรู้และเข้าใจความสัมพันธ์ของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งไทยและสากลได้ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของผลงานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เกิดการตระหนักถึงคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานวาดภาพระบายสี งานปั้น งานสื่อผสม และอื่น ๆ ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สามารถอภิปราย วิเคราะห์การเปรียบเทียบ การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ทั้งของตนเองและผู้อื่นได้อย่างสุภาพและสร้างสรรค์ นำไปสู่การพัฒนาทักษะ ฝีมือ และจิตใจของตนเองได้ต่อไป

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๑.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๖	ม.๑/๓, ม.๑/๔
มฐ. ศ ๑.๒	ม.๑/๑, ม.๑/๒	ม.๑/๓
	๖ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด

รวม ๙ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๑

รายวิชา ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	งานทัศนศิลป์ทุกประเภทจัดเป็นผลงานที่มีความงดงามและมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันไป ทั้งยังเป็นสิ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนาอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป้าหมายสำคัญที่มีการนำวิชาทัศนศิลป์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนก็เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้รู้จักสร้างสรรค์ผลงานตามความคิดและจินตนาการของตนเองอย่างอิสระและสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจ และเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ทัศนธาตุ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๑/๑ บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด	การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และสวยงามได้นั้น ผู้สร้างงานจะต้องรู้จักเลือกนำเอาส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เป็นทัศนธาตุมาหลอมรวมเข้าไว้ด้วยกัน รวมถึงนำความรู้พื้นฐานด้านการจัดองค์ประกอบศิลป์มาใช้นำแนวทางในการจัดวางผลงาน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ ความสมดุล และความกลมกลืน การที่จะนำทัศนธาตุมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีคุณภาพ หรือมีความงามได้นั้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้สร้างงานเป็นหลัก ผู้สร้างงานจึงต้องหมั่นฝึกฝน สร้างทักษะของตนด้วยการลงมือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความชำนาญ ก็จะเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานที่ดีในอนาคตได้	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การออกแบบงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๑/๒ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การออกแบบจัดเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ทุกประเภท ซึ่งการออกแบบในที่นี้จะเป็นการนำองค์ประกอบศิลป์ หรือทัศนธาตุมาจัดวางเป็นภาพ หรือนำมาประกอบกันตามหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ เพื่อให้เกิดความสวยงามตามต้องการ นอกจากนี้ ยังช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างงาน หรือผู้ออกแบบที่สามารถนำผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวาดภาพระบายสี	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การวาดภาพระบายสีเป็น การสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ที่มีพัฒนาการมา อย่างยาวนาน การวาดภาพใน ระยะแรกเป็นการวาดภาพ อย่างง่าย ๆ ตามผนังถ้ำต่อมา จึงได้พัฒนาให้มีความ หลากหลายแตกต่างกันไปตาม ความคิดของผู้สร้างงาน ในการ สร้างสรรค์ผลงานนอกจาก ผู้สร้างงานจะต้องมีความรู้ มี ทักษะฝีมือ และมีความชำนาญ ในการสร้างสรรค์ผลงานแล้ว ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัสดุ- อุปกรณ์ที่นำมาใช้ รวมถึงการ เก็บรักษา เพื่อให้เกิดความ สะดวกสบายในขณะ ปฏิบัติงาน ช่วยประหยัด เวลา ค่าใช้จ่าย ทั้งยังช่วยให้ สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ อย่างมีคุณภาพ	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๑/๓ วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้ เห็นถึงระยะไกลใกล้เป็น ๓ มิติ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การวาดภาพแสดง ทัศนียภาพเป็นเทคนิคการวาด ภาพที่ต้องการแสดงให้เห็นถึง ระยะไกล-ใกล้ มีลักษณะเป็น ๓ มิติ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สร้างงานจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและ วิธีการวาด เพื่อจะได้สามารถ ถ่ายทอดความประทับใจผ่าน ภาพผลงานออกมาได้อย่างมี คุณภาพ สวยงาม และสมจริง ที่สุด	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ งานปั้นและงานสื่อผสม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๑/๔ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสม	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด	การสร้างสรรค์ผลงาน ประเภงานปั้นและงาน สื่อผสม จัดเป็นการแสดงออก ทางทัศนศิลป์ในอีกรูปแบบ หนึ่ง ผู้สร้างงานสามารถใส่ ความคิดสร้างสรรค์และ	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน	๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	จินตนาการของตนอย่างอิสระลงในผลงาน เพื่อสื่อความหมายต่าง ๆ ไปยังผู้ชมได้ ซึ่งผลงานประเภทนี้จะมีความงามที่ก่อให้เกิดความรู้สึกประทับใจ ช่วยสร้างสุนทรียะทางอารมณ์ และพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกันกับผลงานทัศนศิลป์แขนงอื่น ๆ ผู้สร้างงานปั้นและงานสื่อผสมจะต้องเข้าใจขั้นตอน วิธีการปฏิบัติ และจัดแสดงผลงานตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้สามารถจัดแสดงผลงานได้ตรงตามจินตนาการและสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ และงานกราฟิก	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๑/๕ ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การออกแบบเป็นงานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการอย่างมาก เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์หรือดัดแปลงขึ้นใหม่มีความน่าสนใจและดึงดูดสายตา ผู้ที่พบเห็น การออกแบบที่ดีจะต้องมีการนำความรู้ด้านการจัดองค์ประกอบศิลป์เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมีคุณภาพทั้งในด้านประโยชน์ใช้สอยตามวัตถุประสงค์และความงามทางทัศนศิลป์ ผู้ที่สามารถออกแบบได้ดีและมีคุณภาพนั้นจะต้องหมั่นฝึกฝนและเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้เกิดทักษะและความชำนาญในการออกแบบมากยิ่งขึ้น	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ หลักการประเมินงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๑/๖ ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ในการชมผลงานทัศนศิลป์แต่ละประเภท ผู้ชมจะต้องรู้จักวิจารณ์และประเมินผลงานทัศนศิลป์ โดยอาศัยหลักเกณฑ์หรือหลักการสำคัญในการพิจารณาผลงาน ไม่ว่าจะเป็นการ สื่อความหมาย วิธีการ และเทคนิคที่ศิลปินนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ การจัดองค์ประกอบของผลงาน ความประณีต งดงาม ฯลฯ ซึ่งคำวิจารณ์และประเมินคุณภาพผลงานจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงานของตนให้ดียิ่งขึ้น	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ ทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน มฐ. ศ ๑.๒ ม.๑/๒ ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ผลงานทัศนศิลป์ของไทยแต่ละประเภท จัดเป็นมรดกวัฒนธรรมด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยที่มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลงานที่จัดเป็นงานทัศนศิลป์ของท้องถิ่นและงานทัศนศิลป์ของชาติจะมีรูปแบบและลักษณะที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ฯลฯ การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและลักษณะของงานทัศนศิลป์ของท้องถิ่นและงานทัศนศิลป์ของชาติ จะช่วยให้เราเกิดความภาคภูมิใจมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของผลงานที่บรรพบุรุษไทยได้สร้างสรรค์ขึ้นจนเป็นมรดกสืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน	๒

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๑๐ ทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมไทย และสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๑/๓ เปรียบเทียบความแตกต่าง ของจุดประสงค์ในการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของ วัฒนธรรมไทยและสากล	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะ ชีวิต	ในแต่ละวัฒนธรรมไม่ว่าจะ เป็นวัฒนธรรมไทย หรือ วัฒนธรรมสากลจะปรากฏ รูปแบบของผลงานทัศนศิลป์ที่ มีความสวยงามและมี เอกลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่นของ ตนเอง ผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ ขึ้นอาจมีจุดประสงค์ที่เหมือน หรือแตกต่างกันไป การศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับผลงาน ทัศนศิลป์ในแต่ละวัฒนธรรม จะช่วยให้เราสามารถ เปรียบเทียบความแตกต่างใน การสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ในแต่ละวัฒนธรรมได้	๑

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๑
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๑.๑ ม.๑/๑	๑	ม.๑/๑ บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	๑	๒	๑	๔		๕
	๒		๑	๒	๒	๔		๙
ศ ๑.๑ ม.๑/๒	๓	ม.๑/๒ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้น	๑	๒	๑	๔		๕
	๔	ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล	๒	๒	๒	๔		๑๐
ศ ๑.๑ ม.๑/๓	๕	ม.๑/๓ วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นถึงระยะไกลใกล้เป็น ๓ มิติ	๒	๒	๒	๔		๑๐
ศ ๑.๑ ม.๑/๔	๖	ม.๑/๔ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน	๒	๒	๑		๖	๑๑
ศ ๑.๑ ม.๑/๕	๗	ม.๑/๕ ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอ	๒	๒	๑		๖	๑๑
ศ ๑.๑ ม.๑/๖	๘	ม.๑/๖ ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	๑	๒	๒		๖	๑๑
ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒	๙	ม.๑/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ม.๑/๒ ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	๑	๒	๒		๖	๑๑
ศ ๑.๒ ม.๑/๓	๑๐	ม.๑/๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล	๑	๒	๒		๖	๑๑
รวม			๑๔	๒๐	๑๖	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๒ ดนตรี - นาฏศิลป์ ๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากล เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน เปรียบเทียบ อารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเอง ชื่นชอบ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้ งานนั้นน่าชื่นชม ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรี หรือเพลงที่ฟัง ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่าง ระมัดระวังและรับผิดชอบ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย ระบุความหลากหลาย ขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์ หรือ ความคิดของผู้ชม ใช้นาฏยศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่ายๆ ใช้ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง ใช้เกณฑ์ง่ายๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่อง การใช้เสียง การแสดงท่าและการเคลื่อนไหว ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละคร ไทย และละครพื้นบ้าน บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ สากล รวมถึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๒.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙	ม.๑/๓, ม.๑/๖
มฐ. ศ ๒.๒	ม.๑/๒	ม.๑/๑
มฐ. ศ ๓.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๕	ม.๑/๔
มฐ. ศ ๓.๒	ม.๑/๒	ม.๑/๑
๑๓ ตัวชี้วัด		๕ ตัวชี้วัด

รวม ๑๘ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๒

รายวิชา ดนตรี - นาฏศิลป์ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน มฐ. ศ ๒.๒ ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๑/๑ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ดนตรีไทยเป็นมรดก อันล้ำค่าอย่างหนึ่งของชาติ บรรพบุรุษของเราได้สร้างสรรค์ขึ้นจาก ภูมิปัญญา และได้อนุรักษ์สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน เช่น เครื่องดนตรี สีสาว จังหวะ ท่วงทำนองของบทเพลง นอกจากนี้ดนตรีไทยยังเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่แฝงไว้ด้วยความวิจิตรบรรจง ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทย ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ระบบเสียง ทำนอง ลักษณะของบทเพลง เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในโน้ตเพลงไทยให้เข้าใจอย่างครบถ้วน	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เครื่องดนตรีและวงดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๙ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบต่อ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การจำแนกเครื่องดนตรีของไทย สามารถจำแนกได้เป็น เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า และการใช้เครื่องดนตรีแต่ละชนิด ควรบำรุงรักษาอย่างระมัดระวัง และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้มีอายุการใช้งานที่นานขึ้น เครื่องดนตรีแต่ละชนิดเมื่อนำมารวมเป็นวงดนตรี บรรเลงร่วมกันแล้วก่อให้เกิดความไพเราะ สำหรับดนตรีไทย บรรดาเครื่องดนตรีและวงดนตรี ที่มีการสร้างและประสมวงกันก็มีลักษณะเฉพาะที่ทำให้ความไพเราะ สะท้อนคุณค่าของความเป็นไทยได้อย่างดี นอกจากนี้เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีพื้นบ้านในแต่ละภาคจะมีความแตกต่างกันตามวัฒนธรรม จึงนำมาใช้ในการจัดประเภทของวงดนตรีพื้นบ้าน	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ หลักการขับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการและขั้นตอนการขับร้องเพลงไทยที่ถูกต้อง จะช่วยให้สามารถร้องเพลงได้ถูกต้องและเกิดความไพเราะมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยที่ถูกต้อง จะช่วยให้สามารถบรรเลงเพลงไทยได้ถูกต้องและเกิดความไพเราะมากยิ่งขึ้น การขับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีไทยที่ถูกต้องนั้น จะต้องปฏิบัติตามหลักการและหมั่นฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้สามารถขับร้องและบรรเลงเพลงได้อย่างไพเราะ น่าฟัง	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล มฐ. ศ ๒.๒ ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	องค์ประกอบที่สำคัญของดนตรีสากล คือ จังหวะ ทำนอง และเสียงประสาน ซึ่งดนตรีในปัจจุบันมีทั้งประเภทดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีแบบฉบับ และดนตรีสมัยนิยม เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี ประกอบด้วย บรรทัด ๕ เส้น เส้นน้อย เส้นกันห้อง ตัวโน้ต การเขียนจัดกลุ่มโน้ต ตัวหยุด ญุณแจประจำหลัก และเครื่องหมายกำกับจังหวะ จังหวะเป็นสิ่งสำคัญที่นักดนตรีหรือนักร้องต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง กลมกลืนไพเราะกับจังหวะหลักที่เพลงกำหนดให้ การอ่าน เขียน และร้องโน้ตสากลได้ถูกต้องนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโน้ตสากล	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เครื่องดนตรีและวงดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๔ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การใช้เครื่องดนตรีสากลแต่ละชนิดควรรู้จักวิธีใช้และวิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรีอย่างถูกวิธีให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ในศตวรรษที่ ๒๑ จนถึงปัจจุบัน วงดนตรีสากลแต่ละประเภทจะมีลักษณะการผสมวงที่แตกต่างกันทั้งชนิดของเครื่องดนตรี จำนวนชิ้นที่ใช้ในการบรรเลง ความหลากหลายของเครื่องดนตรีและจำนวนผู้เล่น	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ หลักการขับร้องและบรรเลงเพลง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๕	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒	การร้องและบรรเลงเพลงสากลให้มีคุณภาพนั้น จะต้องเป็นไปตามหลักการร้องและการบรรเลงเพลงสากล ซึ่งการร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรี	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
สากล	แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๗ นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๘ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ ๒.๑ ม.๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท	ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	บรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงนั้นมีหลากหลายรูปแบบ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงโดยใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรี	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านละครไทย และละครพื้นบ้าน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	นาฏศิลป์ไทยเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะสาขาจิตรศิลป์ซึ่งประกอบไปด้วยจิตรกรรม สถาปัตยกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม และดุริยางคศิลป์ การเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย ได้แก่ ประวัติความเป็นมา องค์ประกอบของการแสดง ประเภทของการแสดง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงนาฏศิลป์ไทยรวมถึงนาฏศิลป์พื้นบ้านจะช่วยทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มองเห็นคุณค่าและความสำคัญ ร่วมมือร่วมใจกันสืบสาน อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมผ่านการแสดงนาฏศิลป์ไทยสืบไป	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ทักษะพื้นฐานและการฝึกหัดการแสดงนาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	นาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาที่ว่าด้วยศิลปะการละคร หรือฟ้อนรำ โดยใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการแสดงออกด้วยท่วงท่าที่งดงาม เพื่อสื่อความหมาย ความคิด และจินตนาการให้ผู้ชมเกิดอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ จากการแสดง ซึ่งจะช่วยสร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้แก่ผู้ชมได้ นอกจากนี้ นาฏศิลป์ไทยยังเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ การเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏยศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่จะเริ่มฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ การแสดงนาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ศิลปะการแสดงของไทยมีความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นระบำ รำ ฟ้อน โขน ละคร และการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ซึ่งล้วนมีคุณค่าและบ่งบอกถึงความเชื่อ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความชาญฉลาดของคนไทยที่นำศิลปวัฒนธรรมในด้านการแสดงมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมทางสังคมได้อย่างเหมาะสม	๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน ตัวชี้วัดปลายทาง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ละครเป็นการแสดงที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นและมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งในปัจจุบันละครได้เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์อย่างมาก โดยเฉพาะละครโทรทัศน์ ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับละครเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนควรศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของ	๑

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มฐ. ศ ๓.๒ ม.๑/๒ บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย		ละคร ประวัติความเป็นมาของละครไทยและละครสากล ประเภทของละครในแต่ละยุคสมัย ทั้งที่เป็นละครรำและละครที่ไม่ใช้ท่ารำ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของละครไทยรวมถึงละครพื้นบ้าน เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ ทักษะพื้นฐานและการฝึกหัดการแสดงละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๑/๑ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การแสดงละครเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะต้องฝึกปฏิบัติซ้ำด้วยความอดทน ต้องมีเวลาฝึกฝนพอสมควรจึงจะสามารถแสดงละครได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับละครเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนควรศึกษาเกี่ยวกับทักษะพื้นฐาน องค์ประกอบของการแสดงละคร เทคนิคการเขียนบทละคร หลักการพัฒนา รูปแบบการแสดง การฝึกหัดแสดงละครสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความรู้และมีทักษะพื้นฐานสำหรับการแสดงละครที่ถูกต้อง	๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ แนวทางการจัดการด้านการแสดง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๑/๕ ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า และการเคลื่อนไหว ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๑/๕ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การสร้างงานละครเป็นงานที่ต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งทุกฝ่ายต้องมีความสามัคคีกัน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน ไม่ก้าวก่ายงานของผู้อื่น อันจะส่งผลให้การแสดงประสบผลสำเร็จ ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ในการจัดการแสดงละคร ขั้นตอนการแสดง หลักในการชมการแสดง และเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของการแสดงถือเป็นความรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถจะนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	๑

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๒ ดนตรี - นาฏศิลป์ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ศ ๒.๒ ม.๑/๒ ม.๑/๑	๑	ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๑/๒ ม.๑/๔ ม.๑/๙	๒	ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ม.๑/๙ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๑/๓	๓	ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒	๔	ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๑/๔ ม.๑/๙	๕	ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ม.๑/๙ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	๑	๒	๑	๔		๘
ศ ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๕ ม.๑/๗ ม.๑/๘ ม.๑/๓ ม.๑/๖	๖	ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ม.๑/๕ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน ม.๑/๗ นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม ม.๑/๘ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ ม.๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท	๑	๒	๑	๔		๘

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A			
ศ ๓.๒ ม.๑/๑	๗	ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	๑	๒	๑		๖	๑๐
ศ ๓.๑ ม.๑/๒	๘	ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	๑	๒	๑		๕	๙
ศ ๓.๑ ม.๑/๓	๙	ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ	๒	๒	๑		๔	๙
ศ ๓.๒ ม.๑/๑	๑๐	ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	๒	๒	๑		๔	๙
ศ ๓.๑ ม.๑/๑	๑๑	ม.๑/๑ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผล ต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	๑	๒	๑		๖	๑๐
ศ ๓.๑ ม.๑/๓ ม.๑/๕	๑๒	ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ ม.๑/๕ ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	๑	๒	๑		๕	๙
รวม			๑๔	๒๔	๑๒	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๑ ทศศิลป์ ๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบทัศนธาตุ งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล สามารถสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความคิด จินตนาการ การสื่อความหมาย ตลอดจนการประยุกต์ใช้งานทัศนศิลป์เพื่อการถ่ายทอดความคิดและข้อมูลที่สร้างสรรค์ รวมถึงการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ได้

นอกจากนี้ ผู้เรียนควรนำความรู้ทางทัศนศิลป์มาใช้ในการประเมินงานทัศนศิลป์ของตนเองเพื่อการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงาน โดยใช้ทักษะการคิด การสื่อสาร และการใช้ทักษะชีวิต

เพื่อให้เกิดความชื่นชมและเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ในวิถีชีวิตของคนในสังคมตามวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมสากล

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๑.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖	ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๗
มฐ. ศ ๑.๒	ม.๒/๑, ม.๒/๒	ม.๒/๓
	๖ ตัวชี้วัด	๔ ตัวชี้วัด

รวม ๑๐ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๑

รายวิชา ทักษะศิลป์ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ รูปแบบทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๑ อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบและแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ การวิเคราะห์รูปแบบ การสังเกตทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์ จะช่วยให้เข้าใจและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ได้อย่างเหมาะสมสวยงาม	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ศิลปินแต่ละท่านมีรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ที่เหมือนและแตกต่างกันออกไปตามความถนัด เราจึงควรศึกษาทำความเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างดังกล่าว เพื่อจะได้เข้าใจในผลงานนั้น ๆ ให้มากยิ่งขึ้น และนำไปเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การวาดภาพสื่อความหมายและเรื่องราว	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การวาดภาพสื่อความหมายและเรื่องราว ผู้วาดต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคต่าง ๆ อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ผลงานที่สวยงาม และสื่อความหมายและเรื่องราวได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๖ วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด	การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร ผู้วาดต้องรู้จักสังเกตและปฏิบัติตามวิธีการวาดโดยวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของตัวละคนนั้น ๆ นอกจากนี้ยังต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ผลงานที่สวยงาม ถูกต้องตามบุคลิกลักษณะของตัวละคร	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ งานทัศนศิลป์กับการโฆษณา	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๗ บรรยายวิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่างประกอบ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณานั้น จะต้องปฏิบัติตามหลักการออกแบบและขั้นตอนของการออกแบบโฆษณา เพื่อโน้มน้าวใจผู้พบเห็นให้เกิดความสนใจ	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ การประเมินและวิจารณ์ทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๔ สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๒/๕ นำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ ผู้ประเมินจะต้องสร้างเกณฑ์ที่มีความสอดคล้องตามหลักการถูกต้อง นำเชื่อถือ และนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาผลงาน จากนั้นจัดเก็บรวบรวมผลงานจัดเป็นแฟ้มสะสมผลงานอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่าง ๆ	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	งานทัศนศิลป์ของไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย โดยมีแนวคิดและเนื้อหาของงานที่แตกต่างกันไป แสดงถึงคุณค่าและเอกลักษณ์เฉพาะตัว	๒

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๘ วัฒนธรรมในงาน ทัศนศิลป์ปัจจุบัน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับ วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อน ถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการ ออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มา จากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต	การศึกษาความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมในงานทัศนศิลป์ จะ ช่วยให้เกิดความเข้าใจใน วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนอยู่ ในงานทัศนศิลป์ และยัง สามารถทำให้เปรียบเทียบ แนวคิดในการออกแบบงาน ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากลได้	๒

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๒
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๑.๑ ม.๒/๑	๑	ม.๒/๑ อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบและแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	๒	๓	๒	๕		๑๒
ศ ๑.๑ ม.๒/๒	๒	ม.๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	๑	๓	๒	๕		๑๑
ศ ๑.๑ ม.๒/๓	๓	ม.๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความและเรื่องราวต่าง ๆ	๑	๓	๑	๕		๑๐
ศ ๑.๑ ม.๒/๖	๔	ม.๒/๖ วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร	๑	๓	๒	๕		๑๑
ศ ๑.๑ ม.๒/๗	๕	ม.๒/๗ บรรยายวิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่างประกอบ	๑	๓	๒		๗	๑๓
ศ ๑.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๕	๖	ม.๒/๔ สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ ม.๒/๕ นำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน	๒	๓	๒		๗	๑๔
ศ ๑.๒ ม.๒/๒	๗	ม.๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	๒	๓	๑		๘	๑๔
ศ ๑.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๓	๘	ม.๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน ม.๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๒	๓	๒		๘	๑๕
รวม			๑๒	๒๔	๑๔	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๒ ดนตรี - นาฏศิลป์ ๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรี บทบาท อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ พร้อมบรรยายวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย สามารถอ่าน เขียน ร้อง โน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง สามารถระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี ร้อง เพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงได้ พร้อมทั้งบรรยายอารมณ์ สามารถระบุงานอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร พร้อมทั้งเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดง และเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ สามารถเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละครสมัยต่างๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล รวมถึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๒.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๖	ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๗
มฐ. ศ ๒.๒	ม.๒/๑	ม.๒/๒
มฐ. ศ ๓.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕	ม.๒/๒
มฐ. ศ ๓.๒	ม.๒/๒, ม.๒/๓	ม.๒/๑
	๑๑ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด

รวม ๑๗ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๒

รายวิชา ดนตรี - นาฏศิลป์ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ดนตรีกับสังคมและวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๑ เปรียบเทียบการใช้ องค์ประกอบดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่างกัน มฐ. ศ ๒.๒ ม.๒/๑ บรรยายบทบาทและ อิทธิพล ของดนตรีใน วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๒/๒ บรรยายอิทธิพลของ วัฒนธรรมและเหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์ที่มีต่อ รูปแบบ ของดนตรีใน ประเทศไทย	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	ดนตรีเกิดจากการนำ องค์ประกอบส่วนย่อย ๆ มา รวมเข้าด้วยกัน ซึ่งดนตรีในแต่ละ วัฒนธรรมจะมีการใช้ องค์ประกอบบางอย่างที่ เหมือนกันหรือแตกต่างกัน มี บทบาทและอิทธิพลแตกต่าง กันออกไป ซึ่งอิทธิพลของ วัฒนธรรมและเหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์มีผลทำให้ รูปแบบของงานดนตรีใน ประเทศไทยเกิดการ เปลี่ยนแปลง	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๕ บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทย ทำให้สามารถเขียนอ่าน และร้องได้ถูกต้อง ตามทำนองและจังหวะของเพลงไทยธรรมชาติ วิถีชีวิต ศาสนา ความเชื่อ อารมณ์ และความรู้สึก เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี อารมณ์และความรู้สึกของบทเพลง เกิดจากการสร้างสรรค์ของผู้ประพันธ์ที่ต้องการถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ทักษะดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๖ ประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๔ ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๓ ความสามารถในการใช้แก้ปัญหา ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๕) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การขับร้องเพลงไทยและการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้ ดินนั้น จะต้องเข้าใจหลักการและเทคนิคของการขับร้องเพลงไทยและการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย และเมื่อเล่นเครื่องดนตรีไทยเสร็จแล้ว ต้องรู้จักเก็บรักษาเครื่องดนตรีเพื่อให้อยู่คงทนและใช้งานได้ อย่างคุ้มค่า การประเมินความสามารถทางดนตรี เป็นการตรวจสอบและประเมินตนเอง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพความสามารถทางด้านดนตรีไทยต่อไป	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๓ ความสามารถในการใช้แก้ปัญหา ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีนอกจากบรรทัดห้าเส้น เส้นน้อย เส้นกันห้อง ตัวโน้ต การเขียนจัดกลุ่มโน้ต ตัวหยุด ญุญแจประจำหลัก และเครื่องหมายกำกับจังหวะ ยังมีเครื่องหมายแปลงเสียงที่เป็นสิ่งสำคัญที่นักดนตรีหรือ	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	งานดนตรี	๕) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	นักเรียนต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง อีกทั้งการบรรยายอารมณ์และความรู้สึกจากบทเพลงก็เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนดนตรีสากล	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ทักษะดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๖ ประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๔ ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๓ ความสามารถในการใช้แก้ปัญหา ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๕) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การร้องและบรรเลงทั้งแบบเดี่ยวและแบบรวมวงเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานทางดนตรีสากล เน้นการลงมือปฏิบัติจริงอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น รวมถึงความเข้าใจในวิธีการประเมินพัฒนาการด้านทักษะทางดนตรีของตนเอง เพื่อปรับปรุงแก้ไขทักษะทางดนตรีของตนเองให้มีความก้าวหน้าต่อไป	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ อาชีพเกี่ยวกับดนตรี	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๒/๗ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๓ ความสามารถในการใช้แก้ปัญหา ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๕) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	อาชีพทางด้านดนตรีเป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เป็นอาชีพที่สร้างความสุข มีเกียรติ ผู้คนให้การยอมรับ เป็นอาชีพที่ใฝ่ฝันของเด็กรุ่นใหม่จำนวนมาก ดนตรีจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในธุรกิจบันเทิงต่าง ๆ นักดนตรีที่มีทักษะด้านดนตรีเป็นอย่างดีก็จะมีโอกาสประกอบอาชีพด้านดนตรีที่สร้างรายได้ไม่น้อยในปัจจุบัน	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน	นาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาที่วาดด้วยการพ้องรำและการแสดงละคร จัดเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบต่าง ๆ องค์ประกอบของนาฏศิลป์ การใช้ภาษาท่าและนาฏย-	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ศัพท์ในการสื่อความหมาย ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านการตีบท หลักการและวิธีการสร้างสรรค์การแสดง รูปแบบและลักษณะของการแสดงแต่ละประเภท รวมถึงบูรณาการความรู้ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง สามารถเชื่อมโยงเข้ากับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ ได้ เพื่อจะทำให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ไทยได้อย่างเต็มที่	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ การแสดงนาฏศิลป์ไทยมาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๔ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การแสดงนาฏศิลป์ไทยมาตรฐานจัดเป็นการแสดงที่ปรมาจารย์ทางด้านนาฏศิลป์ไทยได้กำหนดไว้เป็นแบบแผนทั้งในเรื่องของท่ารำ การแต่งกายของผู้แสดง เครื่อง/วงดนตรีที่ใช้ ผู้ที่ฝึกปฏิบัติ นาฏศิลป์ไทยต้องเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานของการแสดง ทั้งในเรื่องประวัติความเป็นมา รูปแบบและ ลักษณะของการแสดง การแต่งกาย องค์ประกอบด้านฉาก แสง สี เสียง เข้าใจความหมายของเนื้อร้องและทำนองเพลง เครื่องดนตรีที่ใช้ เพื่อจะได้ฝึกปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนและเกิดความงดงาม	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕	นาฏศิลป์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่นมีลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันไป ทั้งในเรื่องของลีลาท่ารำ เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงเครื่องแต่งกายของผู้แสดง ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้จะทำให้ทราบโดยทันทีเมื่อชมการแสดงว่าการแสดงนี้เป็นการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของภาคใด การศึกษาเกี่ยวกับการ	๑

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	นาฏศิลป์จากวัฒนธรรม ต่างๆ	ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง นอกจากฝึกปฏิบัติการแสดง เพื่อถ่ายทอดหรือสะท้อน เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ ท้องถิ่นแล้ว ยังต้องรู้จัก เปรียบเทียบการแสดงที่มาของ การแสดงจากต่างวัฒนธรรม เพื่อจะได้มองเห็นคุณค่า ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองที่ควรค่าแก่ การรักษาและสืบทอดไว้เป็น มรดกของแผ่นดินสืบไป	
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๑๐ ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับ การละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่าง นาฏศิลป์และการละครกับ สาระ การเรียนรู้อื่น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบ นาฏศิลป์และการละคร	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	ละครเป็นการแสดงที่ จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ฝีมือ วิชา ความรู้ในแขนงต่างๆ รวมถึง พื้นฐานในเรื่องของการ สร้างสรรค์การแสดงมา ผสมผสานเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้ ยังต้องมีความเข้าใจ ในเรื่ององค์ประกอบของการ แสดงต่างๆ อย่างครบถ้วน เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์มา นั้นมีคุณภาพที่ดีและเหมาะสม สอดคล้องไปกับค่านิยมของ ผู้คนในสังคม นอกจากละครจะ เป็นสื่อที่สร้างความบันเทิงใจ ให้กับมนุษย์ได้แล้ว ยังเป็น เครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดสาระ ความรู้ในวิชาอื่นๆ ได้ เนื่องจาก เป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายใน ขณะเดียวกันในการสร้างสรรค์ งานละครจำ เป็นต้องใช้ความรู้จากกลุ่มสาระ อื่น ๆ มาประยุกต์เข้าไว้ด้วยกัน ด้วย	๑

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๑๑ การแสดงละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการ ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับ การแสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของ ตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่เหมาะสม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของ วัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหา ของละคร	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะ ชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	ละครเป็นการนำภาพ เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือ จินตนาการต่าง ๆ มาร้อยเรียง เป็นเรื่องราว เพื่อนำเสนอสู่ สายตาของผู้ชมผ่านการแสดง การจัดการแสดงละครทุก ประเภทต้องมีการบูรณาการ งานศิลปะแขนงอื่นเข้ามาด้วย เพื่อให้การแสดงมีความ สมบูรณ์และสมจริงมากขึ้น สำหรับการชมการแสดงละคร ไม่ว่าจะเป็นละครประเภทใดก็ ตาม ผู้ชมต้องวิเคราะห์และ วิจารณ์ละครที่ได้ชมโดยอาศัย เกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเกณฑ์ ที่สร้างขึ้นเอง ทั้งนี้ เพื่อให้การ ชมการแสดงละครเกิดความ เข้าใจ รวมทั้งชมละครได้อย่าง มีอรรถรส	๒

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๒ ดนตรี - นาฏศิลป์ ๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๒.๑ ม.๒/๑ ศ ๒.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒	๑	ม.๒/๑ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน ม.๒/๑ บรรยายบทบาทและอิทธิพล ของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ม.๒/๒ บรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบ ของดนตรีในประเทศไทย	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๕ ม.๒/๓	๒	ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ม.๒/๕ บรรยายอารมณ์ของเพลง และความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ งานดนตรี	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๒/๖ ม.๒/๔	๓	ม.๒/๖ ประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเองหลังจากการฝึกปฏิบัติ ม.๒/๔ ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	๔	ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ งานดนตรี	๑	๒	๑	๓		๗
ศ ๒.๑ ม.๒/๖ ม.๒/๔	๕	ม.๒/๖ ประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเองหลังจากการฝึกปฏิบัติ ม.๒/๔ ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	๑	๒	๑	๔		๘
ศ ๒.๑ ม.๒/๗	๖	ม.๒/๗ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	๑	๒	๑	๔		๘
ศ ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ม.๒/๕	๗	ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีหรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	๑	๒	๑		๕	๙

ตัวชี้วัดที่	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A			
ศ ๓.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๒	๘	ม.๒/๔ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	๑	๒	๑		๕	๙
ศ ๓.๑ ม.๒/๕ ศ ๓.๒ ม.๒/๑	๙	ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ	๑	๒	๑		๕	๙
ศ ๓.๑ ม.๒/๕ ม.๒/๒	๑๐	ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	๑	๒	๑		๕	๙
ศ ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ศ ๓.๒ ม.๒/๓	๑๑	ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีหรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร	๑	๒	๑		๕	๙
รวม			๑๒	๒๕	๑๓	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๒๓๑๐๑ ทศศิลป์ ๓
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่อง ทศธาตุและหลักการออกแบบ เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิธีการใช้ทศธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภท มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทศธาตุและหลักการออกแบบ รูปแบบเนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้นๆ เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและนำไปจัดนิทรรศการ ศึกษาและเปรียบเทียบเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๑.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๙, ม.๓/๘, ม.๓/๑๐	ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๑๑
มฐ. ศ ๑.๒	ม.๓/๑	ม.๓/๒
	๙ ตัวชี้วัด	๔ ตัวชี้วัด

รวม ๑๓ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๒๓๑๐๑

รายวิชา ทศนศิลป์ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๑ บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๓ วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเอง ให้มีคุณภาพ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การนำความรู้เรื่อง ทัศนธาตุและหลักการออกแบบมาประยุกต์ใช้นั้น สามารถใช้ในการบรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์อย่างเหมาะสม และมีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เทคนิควิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๒ ระบุ และบรรยายเทคนิควิธีการ ของศิลปิน ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด	การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินแต่ละสาขาต่างมีเทคนิค วิธีการ ที่แตกต่างกันไป	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๓ วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเอง ให้มีคุณภาพ มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๔ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภท มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๕ มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๙ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๖ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการที่ดีนั้น ควรใช้หลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ มีการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ การสร้างงานทัศนศิลป์ที่สื่อความหมายเป็นเรื่องราว นั้น จะต้องประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและการออกแบบ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักวิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง ผู้อื่น หรือของศิลปิน	๔

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๗ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ			
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม. ๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์ในด้านรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ ทั้งของตนเอง ผู้อื่น และศิลปินเป็นประโยชน์ต่อการเกิดความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้พัฒนาผลงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ทัศนศิลป์กับการประกอบอาชีพ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐ ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์นั้นมีหลายอาชีพ ซึ่งแต่ละอาชีพจำเป็นต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่เหมือนกัน หลายประการ มาประยุกต์ใช้เพื่อทำให้ผลงานของตนเองประสบความสำเร็จ	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ การจัดนิทรรศการทางทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑ เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การเลือกผลงานทัศนศิลป์เพื่อนำไปจัดนิทรรศการ จำเป็นต้องมีการกำหนดเกณฑ์สำหรับใช้คัดเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่กำหนดต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดนิทรรศการ	๒

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๗ ทัศนศิลป์กับ วัฒนธรรม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๓/๑ ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับ งานทัศนศิลป์ที่สะท้อน คุณค่าของวัฒนธรรม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๓/๒ เปรียบเทียบความแตกต่าง ของงานทัศนศิลป์ในแต่ละ ยุคสมัยของวัฒนธรรมไทย และสากล	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต	งานทัศนศิลป์ที่สะท้อน คุณค่าของวัฒนธรรมไทยและ สากลในแต่ละยุคสมัยจะมี ความแตกต่างกัน	๒

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๒๓๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๓
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๑.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๓	๑	ม. ๓/๑ บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ ม. ๓/๓ วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเอง ให้มีคุณภาพ	๑	๔	๒	๕		๑
ศ ๑.๑ ม.๓/๒	๒	ม.๓/๒ ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการ ของศิลปิน ในการสร้างงานทัศนศิลป์	๑	๔	๑	๕		๑
ศ ๑.๑ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๘ ม.๓/๙	๓	ม. ๓/๓ วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเอง ให้มีคุณภาพ ม. ๓/๔ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ประเภท ม. ๓/๕ มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ โดยใช้หลักการออกแบบ ม. ๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน ม. ๓/๙ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	๒	๔	๒	๕		๒
ศ ๑.๑ ม.๓/๘	๔	ม.๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	๑	๔	๑	๕	๗	๑
ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐	๕	ม.๓/๑๐ ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	๑	๔	๒		๗	๑
ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑	๖	ม.๓/๑๑ เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ	๒	๔	๒		๘	๒
ศ ๑.๒ ม.๓/๑	๗	ม.๓/๑ ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	๒	๔	๒		๘	๒
รวม			๑๐	๒๘	๑๒	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๒๓๑๐๒ ดนตรี - นาฏศิลป์ ๓
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย การร้องเพลง การเล่นดนตรี การแต่งเพลง การจัดแสดงดนตรี การวิจารณ์ การเปรียบเทียบ และการฝึกทักษะปฏิบัติ รวมถึงอธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม เหตุผลในการเลือกใช้องค์ประกอบของดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงได้ สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น บรรยายเกี่ยวกับวิวัฒนาการของดนตรีในแต่ละยุคสมัย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะแขนงอื่นๆ แต่งเพลงสั้นๆ ตามความคิดอย่างอิสระ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อธิบายความสำคัญของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละคร มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง วิเคราะห์และเปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบของนาฏศิลป์ บรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักดิ์ปฏิกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงโดยใช้นาฏยศัพท์ มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม ออกแบบอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล รวมถึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๒.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗	ม.๓/๒, ม.๓/๓
มฐ. ศ ๒.๒	ม.๓/๒	ม.๓/๑
มฐ. ศ ๓.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๖, ม.๓/๗	ม.๓/๔, ม.๓/๕
มฐ. ศ ๓.๒	ม.๓/๑, ม.๓/๓	ม.๓/๒
	๑๓ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด

รวม ๑๙ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๒๓๑๐๒

รายวิชา ดนตรี – นาฏศิลป์ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๘๐ : ๒๐

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๑ ดนตรีกับสังคม และวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ ใช้ในงานดนตรีและงาน ศิลปะอื่น มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของ ดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม มฐ. ศ ๒.๒ ม.๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้ งานดนตรีนั้นได้รับการ ยอมรับ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	ดนตรีมีอิทธิพลต่อบุคคล และสังคม มีลักษณะ เด่นที่ ทำให้งานดนตรีได้รับการ ยอมรับ โดยมีองค์ประกอบที่ใช้ ในการสร้างสรรค์งานดนตรี และศิลปะแขนงอื่น	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ทักษะดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้องค์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ดนตรีมีวิวัฒนาการมาในแต่ละยุคสมัย การร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพของเสียงเป็นเทคนิคในการร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง ซึ่งต้องใช้องค์ประกอบของดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ซึ่งงานดนตรีมีความแตกต่างกันตามรูปแบบของบทเพลง จึงต้องมีการนำเสนอหรือจัดการแสดงที่เหมาะสม สามารถบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ทักษะดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้องค์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ดนตรีสากลมีวิวัฒนาการมาในแต่ละยุคสมัย ผู้เล่นดนตรีสากลจะต้องมีทักษะพื้นฐานทางดนตรีสากลจึงจะสามารถแต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ เพื่อร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง พร้อมทั้งนำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้นเทคนิค การร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๓/๓ แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ มฐ. ศ ๒.๒ ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย			
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์และการละครกับชีวิตมนุษย์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๗ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน มฐ. ศ ๓.๒ ม.๓/๓ แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๓/๒ อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	นาฏศิลป์และละครเป็นศิลปะการแสดงที่เกิดขึ้นควบคู่กับพัฒนาการของมนุษย์ โดยมนุษย์ได้คิดสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างความสนุกสนานเบิกบานใจ ใช้ประกอบกิจกรรมตามความเชื่อในแต่ละท้องถิ่น ใช้ประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งรูปแบบของการแสดง แต่ละประเภทได้รับอิทธิพลมาจากการเลียนแบบธรรมชาติ การละเล่นของชาวบ้าน การแสดงที่เป็นแบบแผน การรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของต่างชาติมาผสมผสาน ด้วยเหตุนี้ นาฏศิลป์และละครจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ นอกจากนี้ยังมีคุณค่าและความสำคัญในหลายประการ เช่น เป็นเครื่องบ่งชี้เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นศูนย์รวมของงานศิลปะหลายแขนง ด้วยเหตุนี้ในฐานะเยาวชนของชาติจึงควรร่วมมือร่วมใจกันในการช่วยอนุรักษ์ เผยแพร่ สืบสาน สืบทอดศิลปะการแสดง	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			นาฏศิลป์ไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยสืบต่อไป	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ทักษะในการฝึกหัดนาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากรีบทธรรมเนียมต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การฝึกทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ซึ่งได้แก่นาฏยศัพท์และภาษาท่าล้วนมีความสำคัญและจำเป็นมากต่อการแสดงนาฏศิลป์ไทยทุกประเภท เนื่องจากเป็นทำรำพื้นฐานที่ใช้ในการสื่อความหมายต่างๆ ไปยังผู้ชมการแสดง ดังนั้น ผู้ที่ต้องการฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยจึงต้องฝึกทักษะพื้นฐานเหล่านี้ให้เกิดความถูกต้อง สวยงาม และเชี่ยวชาญก่อน ถึงจะพัฒนาต่อยอดไปสู่การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดงจนสามารถสร้างสรรค์ชุดการแสดงประเภทต่าง ๆ ตามความคิดและจินตนาการของตนได้อย่างอิสระ ทั้งนี้ ในการสร้างสรรค์ชุดการแสดงขึ้นบางชุดอาจมีการนำอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้ประกอบการแสดงเพื่อให้เกิดความสวยงามและสมจริงมากขึ้น ผู้สร้างสรรค์จึงต้องคำนึงถึงการเลือกนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ประกอบการแสดงด้วย ซึ่งควรเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นมีความปลอดภัยในการใช้งานช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย และออกแบบให้เหมาะสมสอดคล้องไปกับการแสดงชุดนั้นก็จะทำให้การแสดงมีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ทักษะทางนาฏศิลป์ไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๓ ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน	นาฏศิลป์ไทยมีหลายประเภท ซึ่งการแสดงแต่ละประเภทจะมีเอกลักษณ์ของการแสดงที่มีความงดงามแตกต่างกันไป ความแตกต่างนี้	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๕ วิจารณ์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	การใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ส่งผลให้ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการแสดงแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้น ในการฝึกปฏิบัติ นาฏศิลป์ไทย ผู้ฝึกจึงต้องมีทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการแสดงก่อน เพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเพื่อให้การแสดงนาฏศิลป์ประเภทนั้นๆ สามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมได้ และหลังจากชมการแสดงจบลงผู้ชมควรฝึกวิจารณ์การแสดงใช้ภาษาที่สุภาพและให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้จัดการแสดงสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานของตนในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงรู้จักเปรียบเทียบการแสดงแต่ละประเภท เพื่อจะได้มองเห็นคุณค่าและความงดงามของการแสดงได้อย่างชัดเจน	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ทักษะทางการละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้ภาษาศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๓ ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ในการฝึกปฏิบัติการแสดงละคร ไม่ว่าจะเป็นละครเวทีหรือละครที่ไม่ใช่เวที ผู้ฝึกปฏิบัติต้องมีความรู้พื้นฐานของการแสดงละครแต่ละประเภทก่อน จากนั้นจึงฝึกปฏิบัติทักษะการแสดงละครให้ถูกต้อง ถูกวิธี ถูกขั้นตอน มีความต่อเนื่องจนเกิดเป็นความชำนาญ เมื่อถึงเวลานำเสนอผลงานจะได้เกิดความคล่องตัวและแม่นยำ นอกจากนี้ ยังต้องรู้จักการพัฒนาารูปแบบของการแสดงให้มีความเหมาะสมสอดคล้องไปกับค่านิยมของผู้คนในสังคมปัจจุบันด้วย ซึ่งจะทำให้การแสดงละครสามารถดำรงอยู่ได้และเป็นที่ชื่นชอบของบุคคล	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่าน การแสดง		ทั่วไป	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เทคนิคพื้นฐานในการจัดการแสดงละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ มฐ. ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การจัดการแสดงละครไม่ว่าจะเป็นละครประเภทใดก็ตาม เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก และอุปกรณ์ประกอบการแสดงล้วนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ละครเรื่องนั้น ๆ มีความสมบูรณ์และสมจริงมากขึ้น ในการจัดการแสดง ผู้จัดการแสดงจึงต้องออกแบบเครื่องแต่งกายและสร้างอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการแสดงให้มีความเหมาะสม สอดคล้อง และกลมกลืนไปกับเนื้อเรื่องรวมถึงรูปแบบของการแสดงละครประเภทนั้นๆ ด้วย ก็จะส่งผลทำให้ผู้ชมการแสดงเกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับการแสดง ได้รับสุนทรียรสจากการชมการแสดงละครได้อย่างเต็มที่	๒

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๒๓๑๐๒ ดนตรี - นาฏศิลป์ ๓

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

จำนวน เวลา ๔๐ ชั่วโมง ๑.๐ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๒.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ศ ๒.๒ ม.๓/๒	๑	ม.๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ม.๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม ม.๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	๒	๔	๑	๕		๑๒
ศ ๒.๑ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๗	๒	ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการ สร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและ ผู้อื่น	๑	๔	๑	๕		๑๑
ศ ๒.๑ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๗	๓	ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการ กับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	๒	๔	๑	๕		๑๒
ศ ๓.๑ ม.๓/๗ ม.๓/๓	๔	ม.๓/๗ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับ ใช้ในชีวิตประจำวัน ม.๓/๓ แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	๒	๔	๑	๕		๑๒
ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ศ ๓.๒ ม.๓/๑	๕	ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบ การแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและใน การแสดง ม.๓/๑ ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดง นาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑	๔	๑		๗	๑๓

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A			
ศ ๓.๑ ม.๓/๓	๖	ม.๓/๓ ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่	๒	๔	๑		๗	๑๔
ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓	๗	ม.๓/๑ ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบการแสดงออกกับกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและใน การแสดง ม.๓/๓ ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่	๑	๒	๑		๘	๑๒
ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ศ ๓.๒ ม.๓/๑	๘	ม.๓/๖ ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ม.๓/๑ ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดง นาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑	๔	๑		๘	๑๔
รวม			๑๒	๓๐	๘	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๓๑๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและอธิบายเกี่ยวกับทัศนธาตุและหลักการออกแบบ คำศัพท์ทางทัศนศิลป์ งานทัศนศิลป์รูปแบบ ตะวันออกและตะวันตก อิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ ศึกษาการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ศึกษาเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน รวมไปถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค กระบวนการและจุดมุ่งหมายของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ การสร้างงานทัศนศิลป์จากแนวคิดและวิธีการของศิลปิน งานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง การออกแบบงานทัศนศิลป์ การวาดภาพล้อเลียนหรือภาพการ์ตูน และทฤษฎี การวิจารณ์ศิลปะ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ การอภิปราย การวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์

เพื่อให้เกิดการเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๑.๑	ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๖, ม.๔-๖/๗, ม.๔-๖/๑๑	ม.๔-๖/๘, ม.๔-๖/๑๐
มฐ. ศ ๑.๒	ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓	ม.๔-๖/๑
	๙ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด

รวม ๑๒ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๓๑๑๐๑

รายวิชา ทศนศิลป์ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ทัศนธาตุประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญและเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์และมีความมีคุณค่าทางสุนทรียภาพของผลงาน หลักการออกแบบ เป็นหลักการที่ใช้สำหรับจัดองค์ประกอบในผลงานทัศนศิลป์ให้เกิดความงามงานออกแบบแต่ละประเภทนั้นจะมีลักษณะการใช้งานที่แตกต่างกัน จึงต้องศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับงานออกแบบประเภทต่าง ๆ เพื่อให้สามารถออกแบบผลงานได้อย่างเหมาะสม ศัพท์ทางทัศนศิลป์เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ ซึ่งช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจผลงานของเราได้มากขึ้น อีกทั้งยังทำให้เข้าใจและสามารถพูดคุยกับผู้อื่นในแวดวงศิลปะได้ดียิ่งขึ้น	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รูปแบบงานทัศนศิลป์ ตะวันออก	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	งานทัศนศิลป์มีหลายรูปแบบที่แตกต่างกัน รูปแบบของงานทัศนศิลป์แบ่งเป็น ๓ รูปแบบ คือ ศิลปะรูปลักษณ์ ศิลปะกึ่งไร้รูปลักษณ์ และศิลปะไร้รูปลักษณ์ รูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่สำคัญในภูมิภาคตะวันออกคือ รูปแบบงานทัศนศิลป์	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	วิเคราะห์ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ ในรูปแบบ ตะวันออกและรูปแบบ ตะวันตก		อินเดียและรูปแบบงานทัศนศิลป์จีน ซึ่งเป็นอารยธรรมเก่าแก่ ที่มีการพัฒนามายาวนาน ซึ่งการติดต่อกันระหว่างประเทศทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศนี้ส่งผลถึงการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์อีกด้วย	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงออกทางทัศนศิลป์ของศิลปิน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๒ ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง และบรรยายผลตอบรับของสังคม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทยสากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงานของศิลปินที่ตนชื่นชอบ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด	การศึกษาเทคนิควิธีการ และการสร้างงานของศิลปินจะเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงาน ศิลปินทางด้านจิตรกรรมที่มีเทคนิควิธีการสร้างสรรค์และการแสดงออกผ่านผลงานอย่างมีเอกลักษณ์ ได้แก่ ปาโบล ปิกัสโซ และจอร์จ ปอนท์ โปษยภุต ศิลปินทางด้านประติมากรรมสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคและแนวทางที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น เฮนรี มัวร์ และเยียน ยัมศิริ ซึ่งการศึกษาแนวทางของศิลปินจะนำไปสู่การต่อยอดพัฒนาเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่หลากหลาย ศิลปินที่มีเทคนิคและผลงานภาพพิมพ์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ คือ แอนดี้ วอร์ฮอล และประหยัด พงษ์คำ การศึกษาวិธีการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ของศิลปินทำให้ได้เห็นแนวทางการทำงาน และการวางแผนการนำเสนอแนวคิดผ่านผลงาน	๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การสร้างสรรค์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร	การสร้างสรรค์งานจิตรกรรมด้วยสีน้ำ สีโปสเตอร์ และเทคนิคผสม นั้น จะต้อง	๖

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
งานทัศนศิลป์	วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๑ วาดภาพ ระบายสีเป็นภาพล้อเลียน หรือภาพการ์ตูน เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม ในปัจจุบัน ตัวชี้วัดปลายทาง -	๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	รู้จักวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างสวยงามและเหมาะสม การสร้างสรรค์งานประติมากรรมนั้นจะมีรายละเอียดการปั้นแตกต่างกันไปตามประเภทของงาน ซึ่งประกอบด้วยงานประติมากรรมนูนต่ำ งานประติมากรรมนูนสูง และงานประติมากรรมลอยตัว การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ประเภทการ์ตูน เป็นการสร้างสรรค์ที่มีความเฉพาะตัว เนื่องจากการ์ตูนมีรูปแบบและจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์ที่หลากหลาย เช่น สร้างเพื่ออารมณ์ขัน เพื่อสื่อสารความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยการนำงานทัศนศิลป์ไปใช้จะต้องเลือกใช้ให้สอดคล้องกับวาระและโอกาส ต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายและความงามทางทัศนศิลป์	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ศิลปวิจารณ์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘ ประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด	ศิลปวิจารณ์เป็นความคิดเห็นหรือการตัดสินใจที่กล่าวหรือเขียนเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องหรือคุณค่าของงานทัศนศิลป์ การวิจารณ์งานทัศนศิลป์มีความสำคัญต่อการประเมินคุณค่าผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือในการวิจารณ์ เพื่อให้ประเมินคุณค่าผลงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	๔

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๓๑๑๐๑ ทศศิลป์ ๑
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒	๑	ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	๒	๖	๑	๖		๑๕
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓	๒	ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม	๓	๖	๒	๗		๑๘
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗ ม.๔-๖/๒	๓	ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคและเนื้อหา ม.๔-๖/๒ ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง และบรรยายผลตอบรับของสังคม	๓	๖	๑	๗	๑๐	๒๗
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๖ ม.๔-๖/๑๑	๔	ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ ม.๔-๖/๑๑ วาดภาพ ระบายสีเป็นภาพล้อเลียน หรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม ในปัจจุบัน	๒	๖	๒		๑๐	๒๐
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘	๕	ม.๔-๖/๘ ประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ	๒	๖	๒		๑๐	๒๐
รวม			๑๒	๓๐	๘	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๓๑๑๐๒ ดนตรี ๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวงโดยเน้นเทคนิค การแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์ การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถนำดนตรี ไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ

วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๒.๑	ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๔	ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๕
มฐ. ศ ๒.๒	ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๔	ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๕
	๖ ตัวชี้วัด	๔ ตัวชี้วัด

รวม ๑๐ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๓๑๑๐๒

รายวิชา ดนตรี ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ความงามของดนตรี	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรีในการสะท้อนแนวความคิด และค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓ อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์งานดนตรีแตกต่างกัน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการเลียนแบบเสียงจากธรรมชาติ หรือสร้างสรรค์ขึ้นจากจินตนาการของตนเอง แล้วถ่ายทอดให้มนุษย์ได้รับรู้ รับฟังและสืบทอดต่อกันมาจากชนรุ่นหนึ่ง สู่ชนอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งดนตรีจัดว่าเป็นผลงานแขนงหนึ่งที่ช่วยจรโลงโลก ให้สดใส และเป็นศิลปะสากลที่ทุกเพศ ทุกวัย และทุกเชื้อชาติสามารถเข้าถึงความงามได้ โดยผ่านทางการดู การฟัง และเป็นศิลปะที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ในการปรุงแต่งชีวิตให้มีความสุข ผ่อนคลายอารมณ์ ทำให้เกิดความอิ่มเอมใจสำหรับดนตรีไทยก็มีความงดงาม และมีสุนทรีเยเช่นเดียวกัน โดยมีการสร้างสรรค์สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยก่อนสุโขทัยจนถึงสมัยปัจจุบัน	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ความรู้พื้นฐานด้านดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ดนตรีเป็นงานสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่มีเป้าหมายในการนำมาใช้เพื่อประกอบกิจกรรม ต่าง ๆ ทั้งความเชื่อ พิธีกรรม ประกอบการแสดง การละเล่น เพื่อความบันเทิง เรืองมย์ ความสำคัญของดนตรีก็คือคุณค่าที่มีต่อจิตใจของคนแต่ละคน เป็นสื่อ	๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๓ เปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	เชื่อมระหว่างกลุ่มคนในสังคม และช่วยผสานความรัก ความสามัคคีตังนั้น ดนตรีแต่ละยุคสมัยจึงเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ที่มีการสืบทอดมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย นักเรียนควรทราบถึงคุณค่าและความสำคัญของดนตรีไทย ประวัติความเป็นมา ลักษณะเด่นของดนตรีไทย รวมทั้งสังคีตกวีไทยที่มีผลงานทางดนตรีอื่นทรงคุณค่า	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ วงดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรี ทั้งไทยและสากล ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๓ อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์งานดนตรีแตกต่างกัน มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	วงดนตรีไทยมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง วงดนตรีเกิดขึ้นจากการประสมเครื่องดนตรีแต่ละชนิดเข้าเป็นวง ลักษณะเด่น คือ ภูมิปัญญาของนักดนตรีไทยตั้งแต่สมัยโบราณที่พิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะเครื่องดนตรีแล้วนำมาประสมวง เมื่อบรรเลงแล้วทำให้เกิดความสอดคล้องกัน วงดนตรีไทยมีทั้งวงปี่พาทย์ วงเครื่องสาย วงมโหรี และวงดนตรีอื่นๆ ลักษณะนามของวงดนตรีไทย ใช้คำว่า “วง” เหตุผลของการใช้คำนี้ เนื่องมาจากการเล่นดนตรีของนักดนตรีในสมัยก่อน มักรวมตัวกันเล่นดนตรีอย่างเรียบง่าย นักดนตรีคนใดมีเครื่องดนตรีชนิดใด ก็นำมาตั้งล้อมวงกันเล่นสถานที่และพื้นที่นั่งเล่นดนตรีก็พิจารณาตั้งเครื่องตามความเหมาะสม ซึ่ง	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			ลักษณะการล้อมวงกันเช่นนี้ จึงเรียกว่า “วงดนตรี”	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การปฏิบัติดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทย และสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทใดหรือชนิดใดก็ตามในเบื้องต้นผู้ฝึกปฏิบัติจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับส่วนประกอบของเครื่องดนตรี การปฏิบัติเครื่องดนตรี โน้ต และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดนั้น ๆ ให้เข้าใจก่อน ซึ่งการศึกษาวีธีปฏิบัติเครื่องดนตรี โน้ต และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีจะทำให้ผู้ฝึกปฏิบัติเกิดความเข้าใจวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดนั้น ๆ ได้ดี และสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ถ้าหมั่นฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้ฝึกปฏิบัติมีความชำนาญในการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดนั้น	๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ความงามของดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรีในการสะท้อนแนวความคิดและค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓ เปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ดนตรีสากล หมายถึงดนตรีในวัฒนธรรมของชาติตะวันตกในทวีปยุโรปและอเมริกา มีพื้นฐานมาจากดนตรีของชนชาติกรีกโบราณ ต่อมาเมื่ออาณาจักรโรมันขยายอิทธิพลเข้าครอบครองกรีก ชาวโรมันได้นำเอาวัฒนธรรมดนตรีแบบกรีกมาใช้ และเนื่องจากอาณาจักรโรมันขยายไปเกือบทั่วโลก ดนตรีแบบกรีกจึงได้รับการพัฒนาและเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในระดับ “สากล” สืบทอดมาจนกระทั่งในสมัยปัจจุบัน จึงเรียกดนตรีในวัฒนธรรมของชาติตะวันตกว่าเป็น “ดนตรีสากล”	๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ดนตรีสากลมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวิวัฒนาการดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกยุคสมัยของดนตรีสากลได้ ซึ่งนอกจากแต่ละสมัยจะมีลักษณะของบทเพลง ลักษณะของวงดนตรีที่แตกต่างกันแล้ว ก็ยังเกิดคีตกวีหลายท่านที่ได้สร้างสรรค์ผลงานเพลงไว้เป็นมรดกโลกด้วย การศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีสากล ช่วยให้สามารถวิเคราะห์รูปแบบของดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ ตลอดจนวิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมตะวันตกได้อย่างเข้าใจมากขึ้นด้วย	๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ วงดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรี ทั้งไทยและสากล ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๓ อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์งานดนตรีแตกต่างกัน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรีสากล หัวข้อหนึ่งที่จำเป็นต้องศึกษาก็คือประเภทของวงดนตรีสากล ซึ่งจะต้องเรียนรู้ถึงการจัดวงดนตรี การใช้เครื่องดนตรีในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ บทเพลงที่นำมาใช้บรรเลงและขับร้อง ลักษณะเด่นของดนตรี นอกจากนี้ก็ควรเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของวงดนตรีที่บ้านที่สำคัญของโลกด้วย ซึ่งการเรียนรู้ลักษณะของวงดนตรีสากลจะช่วยให้สามารถเปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลง และวงดนตรีแต่ละประเภทสามารถจำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีสากล รวมทั้งสามารถเปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้	๒

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๘ การปฏิบัติดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทย และสากลในอัตราจังหวะ ต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลงหรือเล่นดนตรี เดี่ยวและรวมวง โดยเน้น เทคนิคการแสดงออกและ คุณภาพของการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	สิ่งที่ผู้ศึกษาดนตรีสากล พึงปฏิบัติ คือ การฝึกเล่น เครื่องดนตรีสากลที่ตนขึ้น ชอบอย่างน้อย ๑ อย่าง ซึ่ง เมื่อฝึกหัดจนมีความชำนาญ แล้ว สามารถบรรเลงเดี่ยว หรือบรรเลงรวมวงได้ นอกจากนี้ยังควรฝึกหัดขับ ร้องเพลงสากลในลักษณะ ต่าง ๆ ทั้งการฝึกขับร้องเดี่ยว และฝึกขับร้องหมู่ด้วย การที่ เราสามารถเล่นเครื่องดนตรี สากลและขับร้องได้ ถือเป็น การเสริมสร้างประสบการณ์ ความสามารถ บุคลิกภาพ ของเรา ช่วยในการผ่อนคลาย อารมณ์ เป็นการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ ขณะเดียวกันก็จะทำให้เกิด ความซาบซึ้งและตระหนักใน คุณค่าของดนตรีมากยิ่งขึ้น	๒

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๓๑๑๐๒ ดนตรี ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

คะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิตสัดส่วน

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔	๑	ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรี ในการสะท้อนแนวความคิด และ ค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม	๒	๔	๒	๕		๑๓
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒	๒	ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัย ต่าง ๆ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์สถานะทางสังคม ของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑	๓	๒	๕		๑๑
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒	๓	ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรี ทั้งไทยและสากล	๒	๓	๑	๕		๑๑
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔	๔	ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ	๒	๓	๒	๕		๑๒
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔	๕	ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรี ในการสะท้อนแนวความคิดและ ค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม	๑	๒	๑		๗	๑๑
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒	๖	ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัย ต่าง ๆ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์สถานะทางสังคม ของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๒	๔	๒		๗	๑๕
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒	๗	ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรี ทั้งไทยและสากล	๑	๓	๒		๘	๑๔
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔	๘	ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ	๑	๒	๒		๘	๑๓
		รวม	๑๒	๒๔	๑๔	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๓๒๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ งานทัศนศิลป์ที่หลากหลายเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ เนื้อหา จุดมุ่งหมาย และแนวคิดของศิลปินในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ มีความรู้เรื่องศัพท์ทางทัศนศิลป์ อิทธิพลทางวัฒนธรรมที่มีต่องานทัศนศิลป์ ทั้งรูปแบบตะวันตกและรูปแบบตะวันออก การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์

มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่หลากหลาย ออกแบบงานทัศนศิลป์ด้วยหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ จัดทำแฟ้มสะสมผลงานทัศนศิลป์ โดยจัดกลุ่มของงานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าของตนเอง

มีความชื่นชมกับผลงานทัศนศิลป์ของตนเองและของศิลปินทั้งไทยและสากล เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๑.๑	ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๖, ม.๔-๖/๗, ม.๔-๖/๘	ม.๔-๖/๕, ม.๔-๖/๑๐
มฐ. ศ ๑.๒	ม.๔-๖/๓	ม.๔-๖/๑
	๗ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด

รวม ๑๐ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๓๒๑๐๑

รายวิชา ทศนศิลป์ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การบรรยายผลงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การบรรยายเกี่ยวกับผลงานทัศนศิลป์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการวิจารณ์ผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ทางทัศนศิลป์ และปฏิบัติตามหลักการบรรยายเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ชัดเจน และเห็นถึงจุดประสงค์และเนื้อหาของผลงาน	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รูปแบบงานทัศนศิลป์ตะวันตก	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ผลงานทัศนศิลป์ที่ปรากฏให้เห็นในโลกนี้มีมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน รูปแบบงานทัศนศิลป์ตะวันตกในแต่ละยุคสมัยมีลักษณะเด่นแตกต่างกัน ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในชาติอื่น ๆ	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงออกทางทัศนศิลป์ของศิลปิน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การศึกษาประวัติของศิลปินทาง ทัศนศิลป์สาขาจิตรกรรม สถาปัตยกรรม และสื่อผสมที่มีชื่อเสียง นอกจากจะได้รู้จักประวัติ และผลงานของท่านแล้ว ยังทำให้รู้จักวิธีการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาปรับใช้ในการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ของตนเองให้ดียิ่งขึ้นด้วย	๔

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบาย จุดมุ่งหมายของศิลปินในการ เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิด และวิธีการสร้างงานของ ศิลปินที่ตนชื่นชอบ			
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การสร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้ วัสดุอุปกรณ์ และ กระบวนการที่สูงขึ้นในการ สร้างงานทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	การสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ทุกประเภท เราควรรู้จักลักษณะเฉพาะของ งานประเภทรูปนั้น ๆ รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และ กระบวนการที่ใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม	๕
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ การออกแบบงาน ทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้ เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ด้วย เทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเน้น หลักการออกแบบและการ จัดองค์ประกอบศิลป์	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	การสร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ด้วยเทคโนโลยีต่างๆ พึงใช้หลักการออกแบบและ การจัดองค์ประกอบศิลป์ อีก ทั้งยังต้องออกแบบให้ ผลงาน มีความน่าสนใจ มีความคิด สร้างสรรค์ สอดคล้องกับ โอกาสและสถานที่ รวมทั้งตรง กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วย จึง จะทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์	๓

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๖ แฟ้มสะสมผลงาน ทางทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๙ จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์เพื่อ สะท้อนพัฒนาการและ ความก้าวหน้าของตนเอง ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	การจัดทำแฟ้มสะสม ผลงานทัศนศิลป์อย่างเป็น ระบบ ย่อมทำให้ได้ข้อมูล สำคัญที่สะท้อนความรู้ ความสามารถของเจ้าของแฟ้ม สะสมผลงานนั้น	๒

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๓๒๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๒
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑
 คะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิตสัดส่วน

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒	๑	ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	๒	๕	๑	๖		๑๔
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓	๒	ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม	๒	๕	๑	๗		๑๕
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗	๓	ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคและเนื้อหา	๒	๕	๑	๗		๑๕
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔	๔	ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์	๒	๕	๑		๑๐	๑๘
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖	๕	ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่	๒	๕	๒		๑๐	๑๙
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๙	๖	ม.๔-๖/๙ จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์เพื่อสะท้อนพัฒนาการและความก้าวหน้าของตนเอง	๒	๕	๒		๑๐	๑๙
รวม			๑๒	๓๐	๘	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๓๒๑๐๒ นาฏศิลป์ ๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สามารถจำแนกประเภทของการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบที่ชื่นชอบ วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิจารณ์และประเมินคุณภาพของการแสดงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยใช้ทักษะกระบวนการทางนาฏศิลป์และละครในการแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถสร้างการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่าการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๓.๑	ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓	ม.๔-๖/๕, ม.๔-๖/๖
มฐ. ศ ๓.๒		ม.๔-๖/๓
	๓ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด

รวม ๖ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๓๒๑๐๒

รายวิชา นาฏศิลป์ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ นาฏศิลป์ไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การ ประเมินในการประเมิน การแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓ บรรยายวิวัฒนาการของ นาฏศิลป์และ การละครไทยตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ต้องการ สื่อความหมายในการ แสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ ที่มีผลต่อ การแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การใช้คิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต	การแสดงนาฏศิลป์ของ ไทยมีวิวัฒนาการมาอย่าง ยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน ซึ่งในการจัดการ แสดงจำเป็นต้องใช้ทักษะที่ หลากหลายมาผสมผสาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับ รูปแบบของการแสดงแต่ละ ประเภท โดยเฉพาะในการ แสดงนาฏศิลป์ไทยนั้นจะใช้ ท่าทางในการรำรำเพื่อสื่อ ความหมายต่าง ๆ ไปยังผู้ชม การแสดง ทั้งยังมี องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยทำ ให้การแสดงมีความสมบูรณ์ มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ในการ จัดการแสดง ซึ่งในการชม การแสดงนาฏศิลป์ไทยนั้น จะต้องมีการประเมิน คุณภาพของการแสดงร่วม ด้วยทุกครั้ง เนื่องจากผลของ การประเมินจะช่วยพัฒนา รูปแบบของการแสดงให้มี ความเหมาะสมและ สอดคล้องไปกับค่านิยมของ ผู้คนในสังคมปัจจุบัน	๙

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ละครตะวันตก	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้น ในรูปแบบที่ชื่นชอบ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ต้องการ สื่อความหมายในการ แสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี	การศึกษาและเรียนรู้ เกี่ยวกับวิวัฒนาการของการ แสดงละคร ความงาม และ คุณค่าของการแสดงละคร สามารถนำไปใช้ในการ วิเคราะห์ถึงแก่นของการ แสดงละครที่ต้องการสื่อ ความหมายในด้าน ต่าง ๆ ทั้ง ยังสามารถนำ มาใช้เป็นแนวทางในการ สร้างสรรค์การแสดงละครใน รูปแบบที่ชื่นชอบต่อไปได้	๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงละคร สร้างสรรค์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้น ในรูปแบบที่ชื่นชอบ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การ ประเมินในการประเมิน การแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ ที่มีผลต่อ การแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถใน การใช้คิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะ ชีวิต	เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และ สถานที่นั้นว่ามีอิทธิพลสำคัญ ต่อการสร้างสรรค์การแสดง ละครสั้นในรูปแบบต่างๆ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ช่วย เสริมสร้างให้การแสดงละคร สั้นมีความสมบูรณ์และ สมจริงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในการชมการแสดงละครสั้น ผู้ชมนับเป็นบุคคลสำคัญที่มี ส่วนในการช่วยพัฒนา คุณภาพของการแสดง เนื่องจากต้องทำหน้าที่ในการ ประเมินคุณภาพการแสดงทั้ง ในด้านการแสดงและ องค์ประกอบของการแสดง เพื่อให้ผู้จัดการแสดงสามารถ นำคำติชมที่ได้รับไปใช้ในการ พัฒนาผลงานของตนให้ดีขึ้น	๗

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๓๒๑๐๒ นาฏศิลป์ ๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒
สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๗	๑	ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	๔	๑๑	๓	๖	๑๐	๓๔
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒	๒	ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	๓	๑๑	๒	๗	๑๐	๓๓
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๗	๓	ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	๔	๑๐	๒	๗	๑๐	๓๓
รวม			๑๑	๓๒	๗	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๓
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก และอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ โดยเฉพาะเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ และมีแนวทางในการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของงานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๑.๑	ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๗	-
มฐ. ศ ๑.๒	ม.๔-๖/๓	ม.๔-๖/๑
	๕ ตัวชี้วัด	๑ ตัวชี้วัด

รวม ๖ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๑

รายวิชา ทศนศิลป์ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การบรรยายผลงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การบรรยายเกี่ยวกับผลงานทัศนศิลป์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการวิจารณ์ผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ทางทัศนศิลป์ และปฏิบัติตามหลักการบรรยายเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ชัดเจน และเห็นถึงจุดประสงค์และเนื้อหาของผลงาน	๕
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ งานทัศนศิลป์และอิทธิพลจากวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ ในรูปแบบ ตะวันออกและรูปแบบ ตะวันตก	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบ ตะวันตกจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์	๕
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงออกทางทัศนศิลป์ของศิลปิน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ผลงานการแสดงออกทางทัศนศิลป์ของศิลปินแต่ละท่านจะมีเอกลักษณ์ที่ แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ตัวชี้วัดปลายทาง -			
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ ตัวชี้วัดปลายทาง -	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ทุกประเภท เราควรรู้จักลักษณะเฉพาะของงานประเภทนั้น ๆ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เทคนิค และกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	๕

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๓
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒	๑	ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	๔	๖	๓	๖		๑๙
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓	๒	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม	๓	๖	๒	๗	๑๐	๒๘
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๗	๓	ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคและเนื้อหา	๔	๗	๒	๗	๑๐	๓๐
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔	๔	ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์	๔	๗	๒		๑๐	๒๓
รวม			๑๕	๒๖	๙	๒๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๒ นาฏศิลป์ ๓
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ โดยใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง วิเคราะห์ท่าทางและการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดงได้อย่างสร้างสรรค์ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัย และบรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถสร้างการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างชื่นชมและนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ ๓.๑	ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๗, ม.๔-๖/๘	ม.๔-๖/๕, ม.๔-๖/๖
มฐ. ศ ๓.๒	ม.๔-๖/๒	ม.๔-๖/๓
	๖ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด

รวม ๙ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๒

รายวิชา นาฏศิลป์ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การละครไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓ บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการใช้คิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ละครไทยจัดเป็นศิลปะการแสดงรูปแบบหนึ่งที่ถือกำเนิดขึ้นมาอย่างยาวนานควบคู่กับความเป็นชาติโดยมีวิวัฒนาการมาตามลำดับ ซึ่งบุคคลที่มีส่วนช่วยในการเผยแพร่ อนุรักษ์ สืบสาน และสืบทอดการแสดงละครไทยมาสู่คนรุ่นหลัง คือปรมาจารย์ทางด้านละครไทยซึ่งบุคคลสำคัญเหล่านี้ล้วนมีบทบาทในการคิดและสร้างสรรค์การแสดงละครเพื่อให้ละครไทยมีเอกลักษณ์ของการแสดงในรูปแบบเฉพาะตัวที่โดดเด่น และแสดงถึงความเป็นไทยอย่างชัดเจน	๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การแสดงละครรำ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ละครรำเป็นการแสดงละครที่ใช้ลีลาการรำรำเพื่อดำเนินเรื่อง ผู้ที่จะฝึกปฏิบัติการแสดงละครรำได้นั้นจะต้องนำทักษะในการแสดงที่หลากหลายเข้ามาผสมผสานกันไม่ว่าจะเป็นการรำคู่หรือการรำหมู่ ในการแสดงละครรำจะใช้ท่ารำในการสื่อความหมายไปยังผู้ชมการแสดง ผู้แสดงจึงต้องมีความสามารถในการรำตีบทหรือรำใช้บทเพื่อสื่อความหมายต่างๆ ให้เกิดความถูกต้องชัดเจน และเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือสิ่งที่ต้องการนำเสนอได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในการจัดการแสดง	๖

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	และการละครที่ต้องการสื่อ ความหมายในการแสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มี ผลต่อ การแสดง		ละครรำ ผู้จัดการแสดงจะต้อง คำนึงถึงเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ ที่จัดแสดงด้วย เพราะมีผลต่อ การจัดการแสดง และหากผู้ชม ได้ชมการแสดงละคร ควร วิจารณ์และประเมินคุณภาพ การแสดงละครด้วย เพื่อให้ ผู้จัดการแสดงสามารถนำคำติ ชมไปปรับใช้ในการจัดการ แสดงครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น	
หน่วย การเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงละครที่ไม่ใช้ ท่ารำ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลัก นาฏศิลป์และ การละคร มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์ การประเมินในการ ประเมินการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ต้องการสื่อ ความหมายในการแสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มี ผลต่อ การแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถใน การสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ๓) สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต	ละครที่ไม่ใช้ท่ารำเป็นการ แสดงละครที่ใช้บทร้อง บทพูด บทสนทนา ของตัวละคร รวมถึงการเคลื่อนไหวร่างกาย ไปตามธรรมชาติ เพื่อดำเนิน เรื่อง ผู้ที่จะฝึกปฏิบัติการแสดง ละครที่ไม่ใช้ท่ารำได้นั้นต้อง นำทักษะในการแสดงที่ หลากหลายมาผสมผสานกัน ใน การแสดงละครที่ไม่ใช้ท่ารำจะใช้ การเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อสื่อ ความหมายไปยังผู้ชมการแสดง ผู้แสดงจึงต้องเคลื่อนไหว ร่างกายในลักษณะต่างๆ ให้มี ความชัดเจน รวมถึงสอดคล้อง กลมกลืนกับบทร้อง บทพูด บท สนทนา เพื่อสื่อความหมายหรือ ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ให้ผู้ชม การแสดงเกิดความเข้าใจ เรื่องราวหรือสิ่งที่ต้องการ นำเสนอได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ในการจัดการแสดง ละครที่ไม่ใช้ท่ารำ ผู้จัดการ แสดงจะต้องคำนึงถึงเครื่องแต่ง กาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่จัดแสดงด้วย เพราะมีผลต่อการจัดการแสดง และหากผู้ชมได้ชมการแสดง ละคร ควรวิจารณ์และประเมิน คุณภาพการแสดงละครด้วย เพื่อให้ผู้จัดการแสดงสามารถ นำคำติชมไปปรับใช้ในการ จัดการแสดงครั้งต่อไปให้ดี ยิ่งขึ้น	๔

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การสร้างสรรค์ละครสั้น	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๘ วิเคราะห์ท่าทางและการเคลื่อนไหวของผู้อื่นในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง	๑) สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ๒) สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการใช้คิด ๓) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔) สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ละครสั้นเป็นการแสดงในรูปแบบหนึ่งที่นิยมนำมาใช้เพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ท่าทางการเคลื่อนไหวในลักษณะต่าง ๆ ที่ปรากฏในการแสดงได้ดัดแปลงมาจากการสภาพวิถีการดำรงชีวิตของผู้คนในสังคม ในการแสดงละครสั้นนั้น ผู้จัดการแสดงต้องคำนึงถึงรูปแบบของการนำเสนอ รวมถึงเทคนิคต่างๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการแสดงด้วย เพื่อให้การแสดงละครเกิดความสมจริงมากที่สุด และเมื่อชมการแสดงละครสั้นแล้วควรฝึกการวิจารณ์และประเมินคุณภาพของการแสดงร่วมด้วย เพื่อให้ผู้จัดการแสดงสามารถนำไปปรับปรุงการแสดงของตนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น	๖

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๒ นาฏศิลป์ ๓
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์คะแนน ระหว่างภาค/ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 จำนวน เวลา ๒๐ ชั่วโมง ๐.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค ๕๐ คะแนน			กลางภาค	ปลาย	รวม
			K	P	A	๒๐	๓๐	๑๐๐
ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒	๑	ม.๔-๖/๒ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ	๔	๖	๓	๖		๑๙
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗	๒	ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	๓	๖	๒	๗	๑๐	๒๘
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗	๓	ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	๔	๗	๒	๗	๑๐	๓๐
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗ ม.๔-๖/๘	๔	ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง ม.๔-๖/๘ วิเคราะห์ท่าทางและการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง	๔	๗	๒		๑๐	๒๓
		รวม	๑๑	๓๒	๗	๒๐	๓๐	๑๐๐

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ศึกษาหาความรู้หรือเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ดังนี้

๑. ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม และห้องสมุดหน่วยงานอื่น ๆ
๒. แหล่งวิทยากรทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งให้บริการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ
๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์งานศิลปะสาขา ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนท้องถิ่น ฯลฯ
๔. สื่อประกอบการสอน เช่น แผนภาพ แผนภูมิ เครื่องโทรทัศน์ เครื่องดนตรีไทย เครื่องดนตรีสากล เครื่องแต่งกายนาฏศิลป์
๕. สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น เอกสารประกอบการสอน แผ่นพับ วารสาร หนังสืออ้างอิง หนังสือพิมพ์
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น อุทยานแห่งชาติ สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษศาสตร์ พิพิธภัณฑ์พืช ศูนย์ชีววิทยา
๗. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต ซีดี-รอม วีซีดี วีดีทัศน์ ฯลฯ
๘. หอศิลป์ จัดแสดงผลงานทางด้านศิลปะทั้งงาน จิตรกรรม ประติมากรรม เช่น หอศิลป์กรุงเทพมหานคร หอศิลป์เจ้าฟ้า หอศิลป์ประติมากรรมกรุงเทพมหานคร เป็นต้น
๙. นิทรรศการ(ชั่วคราว)/ นิทรรศการ(ถาวร) จัดแสดงผลงานของศิลปินหลากหลายรูปแบบตามสถานที่ตามความเหมาะสมต่างๆ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การดำเนินการการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้กำหนดวิธีการปฏิบัติดังนี้

๑. ประเมินผลให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะ โดยมีการประเมินผลดังนี้

๑.๑การประเมินผลก่อนเรียน

- ๑.๑.๑ ประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนและจัดกิจกรรมซ่อม เสริม เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียน
- ๑.๑.๒ ประเมินก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ในเนื้อหา และทักษะที่จะเริ่มเรียน เพื่อเป็นข้อมูล เปรียบเทียบผลการเรียนหลังเรียน แสดงการพัฒนาการของผู้เรียน
- ๑.๑.๓ การประเมินผลระหว่างเรียน ให้มีการประเมินผลเป็นระยะๆ และสอดคล้องกับตัวชี้วัด โดยใช้ การประเมินผลตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลายทั้งวิธีการวัด เครื่องมือ และแหล่งข้อมูล เพื่อมุ่ง ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขจนผู้เรียนสามารถบรรลุตามเกณฑ์ขั้น ต่ำที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละบุคคล
- ๑.๑.๔ การประเมินรายภาค ในการประเมินผลปลายปี ในระดับประถมศึกษา และปลายภาค ใน ระดับมัธยมศึกษา ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรม เช่น จากผลงาน ชิ้นงาน โครงงาน แฟ้มสะสมผลงาน หรือ แบบทดสอบ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด

๒. การกำหนดสัดส่วนระหว่างเรียนกับการประเมินปลายปี/ปลายภาค ประเมินผลระหว่างเรียน และการ ประเมินผลปลายปี/ปลายภาค ให้มีการประเมินทั้งด้าน ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะ

๓. การจัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน ประกอบด้วย

ประเมินผลตลอดปลายปี ระดับประถมศึกษา และตลอดปลายภาคเรียน ระดับมัธยมศึกษา โดยมีหัวข้อดังนี้

- ๓.๑การประเมินผลก่อนเรียน
- ๓.๒การประเมินระหว่างเรียน
- ๓.๓การประเมินปลายภาค

๔. อัตราส่วนน้ำหนักคะแนนระหว่างความรู้ (K) ทักษะความรู้และกระบวนการ น้ำหนักคะแนนของแต่ละตัวชี้วัด (P) สมรรถนะสำคัญผู้เรียน ๕ ข้อ (A) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ข้อ

๕. การตัดสินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชากำหนดเป็นระดับผลการเรียน ๘ ระดับ คือ

๔ หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม	(๘๐ - ๑๐๐ คะแนน)
๓.๕ หมายถึง ผลการเรียนดีมาก	(๗๕ - ๗๙ คะแนน)
๓.๐ หมายถึง ผลการเรียนดี	(๗๐ - ๗๔ คะแนน)
๒.๕ หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี	(๖๕ - ๖๙ คะแนน)
๒ หมายถึง ผลการเรียนน่าพอใจ	(๖๐ - ๖๔ คะแนน)
๑.๕ หมายถึง ผลการเรียนพอใช้	(๕๕ - ๕๙ คะแนน)
๑ หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	(๕๐ - ๕๔ คะแนน)
๐ หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	(๐- ๔๙ คะแนน)

ภาคผนวก

อภิธานศัพท์

ทัศนศิลป์

โครงสร้างเคลื่อนไหว (mobile)

เป็นงานประติมากรรมที่มีโครงสร้างบอบบางจัดสมดุลด้วยเส้นลวดแข็งบาง ๆ ที่มีวัตถุรูปร่างรูปทรง ต่าง ๆ ที่ออกแบบเชื่อมติดกับเส้นลวด เป็นเครื่องแขวนที่เคลื่อนไหวได้ด้วยกระแสลมเพียงเบา ๆ

งานสื่อผสม (mixed media)

เป็นงานออกแบบทางทัศนศิลป์ที่ประกอบด้วยหลายสื่อโดยใช้วัสดุหลาย ๆ แบบ เช่น กระดาษ ไม้ โลหะ สร้างความผสมกลมกลืนด้วยการสร้างสรรค์

จังหวะ (rhythm)

เป็นความสัมพันธ์ของทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักในลักษณะของการซ้ำกันสลับไป มา หรือลักษณะเส้นไหล เคลื่อนไหวไม่ขาดระยะจังหวะที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันจะช่วยเน้นให้เกิดความเด่น หรือทางดนตรีก็คือการซ้ำกันของเสียงในช่วงเท่ากันหรือแตกต่างกันจังหวะให้ความรู้สึกหรือความพอใจทาง สุนทรียภาพในงานศิลปะ

ทัศนธาตุ (visual elements)

สิ่งที่เบ่งปัจจัยของการมองเห็นเป็นส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นภาพ ได้แก่ เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี และลักษณะพื้นผิว

ทัศนียภาพ (perspective) วิธีเขียนภาพของวัตถุให้มองเห็นว่ามีระยะใกล้ไกล

ทัศนศิลป์ (visual art) ศิลปะที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และงานสร้างสรรค์อื่น ๆ ที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น

ภาพปะติด (collage)

เป็นภาพที่สร้างขึ้นด้วยการใช้วัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษ ผ้า เศษวัสดุธรรมชาติ ฯลฯ ปะติดลงบนแผ่นภาพ ด้วยการหรือแปะแปะ

วงสีธรรมชาติ (color circle)

คือวงกลมซึ่งจัดระบบสีในแสงสีรุ้งที่เรียงกันอยู่ในธรรมชาติ สีวรรณะอุ่น จะอยู่ในซีกที่มีสีแดงและเหลือง ส่วนสีวรรณะเย็นอยู่ในซีกที่มีสีเขียว และสีม่วง สีคู่ตรงข้ามกันจะอยู่ตรงกันข้ามในวงสี วรรณะสี (tone)

ลักษณะของสีที่แบ่งตามความรู้สึกอุ่นหรือเย็น เช่น สีแดง อยู่ในวรรณะอุ่น (warm tone) สีเขียว อยู่ในวรรณะเย็น (cool tone)

สีคู่ตรงข้าม (complementary colors)

สีที่อยู่ตรงกันข้ามกันในวงสีธรรมชาติเป็นคู่สีกัน คือ สีคู่ที่ตัดกันหรือต่างจากกันมากที่สุด เช่น สีแดง กับสีเขียว สีเหลืองกับสีม่วง สีน้ำเงินกับสีส้ม

องค์ประกอบศิลป์ (composition of art)

วิชาหรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างรูปทรงในงานทัศนศิลป์

ดนตรี

การดำเนินทำนอง (melodic progression)

๑. การก้าวเดินไปข้างหน้าของทำนอง
๒. กระบวนการดำเนินคอร์ดซึ่งแนวทำนองขยับทีละขั้น

ความเข้มของเสียง (dynamic)

เสียงเบา เสียงดัง เสียงที่มีความเข้มเสียงมากก็ยิ่งดังมากเหมือนกับ loudness

ต้นสด

เป็นการเล่นดนตรีหรือขับร้อง โดยไม่ได้เตรียมซ้อมตามโน้ตเพลงมาก่อน ผู้เล่นมีอิสระในการกำหนดวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีและขับร้อง บนพื้นฐานของเนื้อหาดนตรีที่เหมาะสม เช่น การบรรเลง ในอัตราความเร็วที่ ยืดหยุ่น การบรรเลงด้วยการเพิ่มหรือตัดโน้ตบางตัว

บทเพลงไล่เลียน (canon)

แคนนอน มาจากภาษากรีก แปลว่า กฎเกณฑ์ หมายถึงรูปแบบบทเพลงที่มีหลายแนวหรือดนตรีหลายแนว แต่ละแนวมีทำนองเหมือนกัน แต่เริ่มไม่พร้อมกันแต่ละแนว จึงมีทำนองที่ไล่เลียนกันไปเป็นระยะเวลายาว กว่าการเล่นทั่วไป โดยทั่วไปไม่ควรต่ำกว่า ๓ ห้อง ระยะขึ้นคู่ระหว่างสองแนว ที่เลียนกันจะห่างกันเป็นระยะ เท่าใดก็ได้ เช่น แคนนอนคู่สอง หมายถึง แคนนอนที่แนวทั้งสอง เริ่มที่โน้ตห่างกันเป็นระยะคู่ ๕ และรักษาระยะคู่ ๕ ไปโดยตลอดถือเป็นประเภทของลีลาสอดประสานแนวทำนองแบบเลียนที่มีกฎเกณฑ์เข้มงวดที่สุด

ประโยคเพลง (phrase)

กลุ่มทำนอง จังหวะที่เรียบเรียงเชื่อมโยงกันเป็นหน่วยของเพลงที่มีความคิดจบสมบูรณ์ในตัวเอง มักลง ท้ายด้วยเคเดนซ์ เป็นหน่วยสำคัญของเพลง

ประโยคเพลงถาม – ตอบ

เป็นประโยคเพลง ๒ ประโยคที่ต่อเนื่องกันลีลาในการตอบรับ – ส่งลื้อ – ลื้อเลียนกัน อย่างสอดคล้อง เป็นลักษณะคล้ายกันกับบทเพลงรูปแบบ AB แต่เป็นประโยคเพลงสั้น ๆ ซึ่งมักจะมีอัตราความเร็วเท่ากัน ระหว่าง ๒ ประโยค และความยาวเท่ากัน เช่น ประโยคเพลงที่ ๑ (ถาม) มีความยาว ๒ ห้องเพลง ประโยคเพลง ที่ ๒ (ตอบ) ก็จะมี ความยาว ๒ ห้องเพลง ซึ่งจะมีลีลาต่างกัน แต่สอดรับกันได้กลมกลืน

ผลงานดนตรี

ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยมีความเกี่ยวข้องกับการนำเสนอทางดนตรี เช่น บทเพลง การ แสดง ดนตรี

เพลงทำนองวน (round)

เพลงที่ประกอบด้วยทำนองอย่างน้อย ๒ แนว ไล่เลียนทำนองเดียวกัน แต่ต่างเวลาหรือจังหวะ สามารถไล่เลียนกันได้อย่างต่อเนื่องจนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้อีกไม่มีวันจบ

รูปร่างทำนอง (melodic contour)

รูปร่างการขึ้นลงของทำนอง ทำนองที่สมดุลจะมีทิศทางขึ้นลงที่เหมาะสม

สีสันของเสียง

ลักษณะเฉพาะของเสียงแต่ละชนิดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะต่างกัน เช่น ลักษณะเฉพาะของสีสันของเสียงผู้ชายจะมีความทุ้มต่ำแตกต่างจากสีสันของเสียงผู้หญิง ลักษณะเฉพาะของสีสันของเสียง ของเด็กผู้ชายคน หนึ่งจะมีความแตกต่างจากเสียงเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ

องค์ประกอบดนตรี (elements of music)

ส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดเสียงดนตรี ได้แก่ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน สีสันของเสียง และเนื้อดนตรี

อัตราความเร็ว (tempo)

ความช้า ความเร็วของเพลง เช่น อัลเลโกร(allegro) เลนโต (lento)

ABA

สัญลักษณ์บอกรูปแบบวรรณกรรมดนตรีแบบตรีบท หรือเทอร์นารี (ternary)

ternary form

สังคีตลักษณะสามตอน โครงสร้างของบทเพลงที่มีส่วนสำคัญขยับที่ละชั้นอยู่ ๓ ตอน ตอนแรกและตอน ที่ ๓ คือ ตอน A จะเหมือนหรือคล้ายคลึงกันทั้งในแง่ของทำนองและกัญแจเสียง ส่วนตอนที่ ๒ คือ ตอน B เป็นตอนที่แตกต่างออกไป ความสำคัญของสังคีตลักษณะนี้ คือ การกลับมา ของตอน A ซึ่งนำทำนองของส่วน แรกกลับมา ในกัญแจเสียงเดิมเป็นสังคีตลักษณะที่ใช้มากที่สุดโดยเฉพาะในเพลงร้อง จึงอาจเรียกว่า สังคีตลักษณะ เพลงร้อง (song form) ก็ได้

นาฏศิลป์

การตีบท

การแสดงทำร่ำตามบทร้อง บทเจรจาหรือบทพากย์ควรคำนึงถึงความหมายของบท แบ่งเป็น การตีบท ธรรมชาติ และการตีบทแบบละคร

การประดิษฐ์ท่า

การนำภาษาท่า ภาษานาฏศิลป์ หรือ นาฏยศัพท์มาออกแบบ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจังหวะ ทำนอง บทเพลง บทร้อง ลีลา ความสวยงาม

นาฏยศัพท์

ศัพท์เฉพาะทางนาฏศิลป์ ที่ใช้เกี่ยวกับการเรียกท่ารำ กิริยาที่แสดงมีส่วนศีรษะใบหน้าและไหล่ ส่วน แขนและมือ ส่วนของลำตัว ส่วนขาและเท้า

บุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์

เป็นผู้เชี่ยวชาญทางนาฏศิลป์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สร้างผลงาน

ภาษาท่า

การแสดงท่าทางแทนคำพูด ใช้แสดงกิริยาหรืออิริยาบถ และใช้แสดงถึงอารมณ์ภายใน

ส่วนขาและเท้า

กิริยาแสดง เช่น กระทบ ยี่ดยุบ ประเท้า กระดกเท้า กระทุ้ง จรด ขยับ ซอย วางส้น ยกเท้า ถัดเท้า

ส่วนแขนและมือ

กิริยาที่แสดง เช่น จีบ ตั้งวง ล่อแก้ว ม้วนมือ สะบัดมือ กรายมือ ส่ายมือ

ส่วนลำตัว

กิริยาที่แสดง เช่น ยกตัว โย้ตัว โยกตัว

ส่วนศีรษะใบหน้าและไหล่

กิริยาที่แสดง เช่น เอียงศีรษะ เอียงไหล่ กดไหล่ กล่อมไหล่ กล่อมหน้า

สิ่งที่เคารพ

ในสาธิตนาฏศิลป์มีสิ่งที่เคารพสืบทอดมา คือ พ่อแก่ หรือพระพรตฤๅษี ซึ่งผู้เรียนจะต้อง แสดงความ เคารพ เมื่อเริ่มเรียนและก่อนแสดง

องค์ประกอบนาฏศิลป์

จังหวะและทำนองการเคลื่อนไหว อารมณ์และความรู้สึก ภาษาท่า นาฏยศัพท์ รูปแบบของ การ แสดง การแต่งกาย

องค์ประกอบละคร

การเลือกและแต่งบท การเลือกผู้แสดง การกำหนดบุคลิกของผู้แสดง การพัฒนารูปแบบของ การ แสดง การปฏิบัติตนของผู้แสดงและผู้ชม

คณะผู้จัดทำ

๑. พระครูพิสัยสารคุณ / อมาตย์	ผู้อำนวยการ	ประธานกรรมการ
๒. นายกิตติพันธ์ สีลาดหา	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๓. นางพัฒนา สืบเมืองชัย	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๔. นางสาวตรุณมณี โพธิ์ศรี	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๕. นายนราศักดิ์ ไชยน้อย	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๖. นางธัญจิรา ศรีพารา	ครู	กรรมการ
๗. นายปัญญา ประวรรณะ	ครู	กรรมการ
๘. นางวาลิกา สารพิมพ์	ครู	กรรมการ
๙. นายประยงค์ ศิริทรัพย์	ครู	กรรมการ
๑๐.นางศุภาพร ตุ่มทอง	ครู	กรรมการ
๑๑.นางสาวศุภาพิษฐ์ ชินวงษ์	ครู	กรรมการ
๑๒.นายธนพัฒน์ ปุริศรี	ครู	กรรมการ
๑๓.นายจักรวาล เจริญไชย	ครู	กรรมการ
๑๔.นายพิรพัฒน์ ใหม่คามิ	ครู	กรรมการและเลขานุการ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๔). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ

: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (๒๕๕๗). ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี.

สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๕๒). พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). สำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๖ ก.). สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน. ๒๗-๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ โรงแรมตรัง กรุงเทพฯ. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๘ ก.). รายงานการวิจัย การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน

ตามทัศนะของผู้สอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). สำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๘ ข.). รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเชิงทดลองกระบวนการ

สร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า

และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สุวิมล ว่องวาณิช และ นงลักษณ์ วิรัชชัย. (๒๕๕๗). การประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ พหุกรณีศึกษา.

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ